





Camaldoli
N.° 393

S. Camaldul. eremi. Inscrip. Cat.

1º 13

De Ente / Substātia. et Accidēte:~

Ens comūe nomē ē omīu3 que sūt. Diuidit' q. i sbstātia & accidens. Substātia res ē que p se stat: nec eget altero ad sui exīstētiā. Difinit & aliter: Substātia ē qd i se ipo existens: qd' qui altero esse nō potest. Accidēs ē qd i se ipo nullo mō ēē potest: s3 eget altero i quo stet. ē ig. sbstātia subiectū quoddam & qi materia re3. Accidēs uero qd i ipa sbstātia ē. Vt exēpli grā corp' ē colo3. Neq3 .n. ē corp' i colore: s3 colo3 i corp'. Est ig. corp' sbstātia. colo3 accidens: Idipm dici pot d' aīa & prudētia: Neque .n. ē aīa i prudētia: s3 prudētia i aīa. Quare nō dicim' corp' colorīs. s3 colorē corpōis. Neq3 aīa3 prudētie. Sed prudētiā aīe. Est itaq3 aīa sbstātia: prudētia accidēs. Sublata .n. aīa peribit omnino prudētia. In q .n. erit prudentia si aīa

Est sctī georgij maioris Venetiarū 666

1

nō fuerit. Sublata autē prudētia nō omnino pibit aīa. Certū ē n. aīam esse extra prudētia. Idē pōt d' omīb; dici que sī. Q̄a videlicet q̄d ī altero ē nec potest ex se sbsistē accidēs ē. Quod uō ī se ē Substātia.

De Genē Generalissimo: Et spetie Spetialissima.

5 GEnus triplicit' dicit' p̄mo qdē mō a progenitore: vt ab israel israelite. Altero a patria. ut ab ierosolyma. hierosolymite: Et a palestina palaestini. Tertio q̄d diuidit' ī spetiēs: de quo apud philosophos sermo ē: & ita definit' ab eis. Genus ē qd' p̄dicat' d̄ plurib; differētib; spetie: ī quo qd ē. Spetiēs q̄ȝ gemina significatione amplectit'. Nam dicim' spetiē statue: et spetiē que generi sb iscit' vel ex genē p̄silit. De q̄ ite vt de genē philosophi disseruit. Nā d' q̄ genē disputātes cogim' necessario et d̄ spetie

memoria face: et rursu cu d' spetie
loqm d' gene inetione sbice. Est igit
ut p̄dixi. Spes que ex gene puenit.
Ideq e quodamodo de spetie et gene:
qd de pre et filio. Na cu patre nomi
nam': et filiu ex necessitate dicimus.
No. n. e pr q filiu no het. Ite de filio
cu loqm: no possum' no et. de pre loq.
fili'. n. solus e q patre habet. Ita i pro
posito nro, ipossibile e gen' extra spem.
vel spetie extra gen' acipe.
Gen'. n. diuidit i speties et qd no het tr
ex se diuisas spes. nullo mo gen' dici
pot. Et spes qde ex gene diuidut: et
habetia nullu gen': nullo mo spes erit.
Et que ad modu pm' ho adam q nullu
hit prem nusq filius apellat' e. S; pr
tm: q plures hit filios. Seth uo filius
pris dict' e. habuit. n. ada prem. Et
pater fili genuit et filium.
Abel aut fili' tantu dictus e q prem hit:

no aut pr q filios no genuit. Ita et gene
et spetie dicim. Primu gen qd no desce
ndit ab alio gene: nec het aliud supra
se gen. Gen ita e qd spes dici no pot:
et uocat gen generalissimu. Qz ita
philosophi definiut. Gen generalissimu
e: qd gen cu sit spes esse no pot. Neqz
n. sup se gen aliud het. Sz iferi ex se diui
sas habet spes. Qe quide spes alias qz ibse
diuisas spes hent. Et spes st respectu su
perioz a qb pueniut. Genera aut respe
ctu iferioz qb sup stat. Ita ut alter utz
siml et genera et spes dicat. Spes uo
ultime que ita sb st ut nullas alias ifra
se spes hant: no genera: sz tatu spes nomi
nat. Cu no hant ut dixi spes alias ex se
diuisas. Impossibile n. e uocari gen qd
spes ex se diuisas no habuerit. Dicit
igr spes que no e gen spes spetialissima.
Vt gen qd spes no e gen generalissimu.
Illud qz adu credu q et nome et defini

tione generis spes admittit. Et genus item
generis usque ad genus generalissimu. Spes
aut no possut alterutrum definitione suscipe.
¶ Primu ig genus generalissimu sbstatia e.
Na quis sbstatia et accidens ex ente
pueniat no tn ens e eoz genus: vl dici
potest aliq mo genus. Hec. n. entis tatu
nome accipiut no diffinitione. Atq ipm ita
ens definiut. Ens e res ex se sbsistens:
& nullo idiges ad sui sb[...]sistetia.
Jte ens e qd no pot p se ee: s i altero sb-
stat. Substatia no ita definiut. Sub
statia e res p se existes: & no i altero. Ac
cides aut qd p se no e s i altero.
¶ Ecce q neq sbstatia suscepit omnino de
finitione entis. neq accides. S parte
sbstatia: parte suscepit accides. Spetez
uo ppu e & nome et tota onino generis
definitione suscipe. Substatia itaq no
e spes q sup se no het aliud genus: S
pmu et generalissimu. genus e. Substatia

hec diuidit' i corp' & no corp'. que item dicunt' spes eius. Corp' et diuidit' i animatu: et no animatu. Et sic cu sit spes substantie: sit et gen' animati: et i animati. Rursu animatu diuidit' i senscibile: et no sensibile. Sensibile e animal qd uita het et sensu. Insensibilis planta.

Dicit' tn aliquo mo animata planta: q het i se potentia qua nutrit' et cresit. Animal ite diuidit' i rationale et irrationale. Rationale i mortale: et no mortale. Mortale i hoiem rationale et animalia irrationabilia equu cane et alia huiuse modi. Hec u'o no excedut ulterius: neq i alias spes diuidutur:

Sed i atoma idest i diuidua ul' i hypostases: ut petru paulu ioane. et reliqs particulares hoies: q sane spes no st: cu spes no suscipiant mutua diffinitione: i corporei. Et ho no suscipit diffinitione equi. Et petr' paul' et ioanes

Nam corp' no suscip' difinitioe · i · (margin note)

eandē hoīs definitionē. suscipiūt. Si
militer et ceteri hoīes: ita ut nō sint
nec dicant spēs hoīs. Sz ī indiuidua uel
hypostases. Spēs autem diuisa communi
cat suis īferioribus et nomē et defini
tionē. Petrus autem distinctus ī aīam et
corpus: nō aīe nō corpori comunicat no
mē et definitionē suā. Itē omnis
diuisio generis ī spēs facta: ad duas uel
tres usque rarissime ad quatuor ptin
git. Est. n. īpossibile diuidi genus ī
quinque spēs: uel aliquid amplius. Homo autem
ī omnes singulares et particulares
hoīes diuidit qui sūt ī finiti nūo. Quare
dicūt nō nulli nō fieri diuisionem
spetie ī indiuidua. Neque hō genus ē
petri et ceterorum hypostaseon: sz spēs:
quare spēs spetialissima uocatur.
Est. n. spēs et eorum quibus supstat: et eorum quibus
sb ē. Similiter equus canis et cetera
id genus, spēs sūt nō genera: quare spē

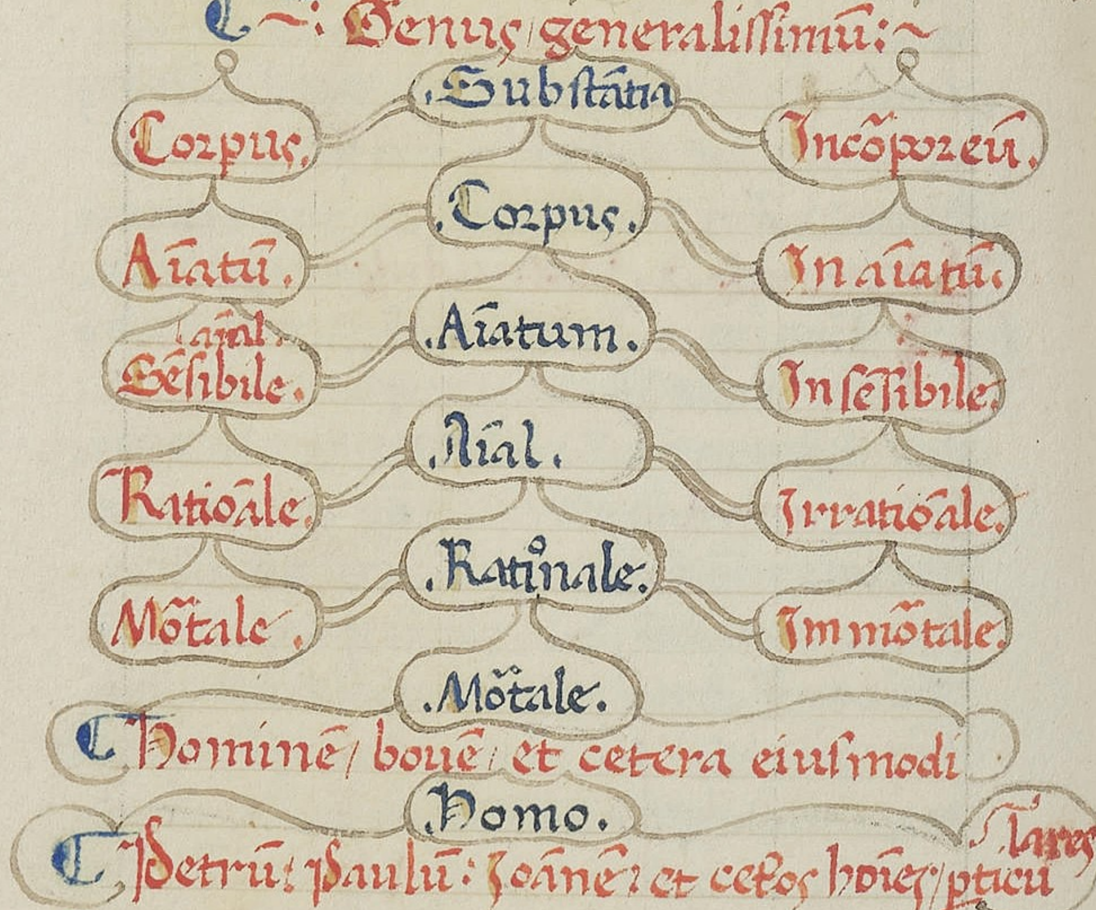
cialissime sunt. Que vero intercedunt inter genus generalissimum et species specialissimas: ea et genera et species alternatim sunt. Species quidem eorum que super stant: genera vero eorum que subsunt. Accedunt et substantiales naturalesque differentie et qualitates: que dicuntur divisive et constructive. Divisive quidem eorum que super stant. Constructive vero eorum que subsunt. Corpus enim vel corporeum et incorporeum dividunt substantiam. Item animatum et inanimatum corpus. Sensibile et insensibile animatum. Hee igitur differentie animal constituunt. Accipio namque substantiam animatum et sensibile: et facio animal. Animal enim est substantia animata sensibilis. Accipio denuo substantiam animatum et insensibile: et facio plantam. Accipio denique substantiam inanimatum et insensibile et facio lapidem. Item rationabile et irrationabile: dividunt animal. Mortale et immortale dividunt rationale. Accipio igitur animal quod est genus

et rationale et mortale. et fatio hoiem.
Homo .n. est anial rationale mortale. Ac
cipio item anial irrationale et mortale et co
stituo equum vel cane vel aliud huiusce
modi. Differentie aut dicuntur substantiales
et nnales: que differre faciunt spetie a
spetie: nam et substantiam ab alia natura

De atomis .i. Indiuiduis et substantia.

Atomum .i. indiuiduum quatuor mo
dis dicitur. primo modo qd' nec diuidi
nec separari pot. ut punctus: nc: et vnitas.
Que et amerod dicuntur: .i. absque quatitate.
Secundo mo indiuiduum dicitur qd' difficil
lime diuiditur: vt adamas lapis: et si
milia. Tertio mo indiuiduum uocatur
spes: que non diuiditur in alias spes: qualis
maxime est spes spetialissima. Vt homo
equus et cetera id genus. Indiuiduum
uo proprie dicitur quod qde diuidi potest:
Sed diuisum non seruat primam spem: vt pe
trus. Diuiditur qde in aiam et corporis

Et neq aia sola e ho pfect9 ut petrus
p fect9: neq cops solu. De hoc apud
phylosophos smo e q demostrat hypo~~stasim~~ thesim



Substatia gen' generalissimu e: diui
ditq i cops et icorporeu: Corps in

aiatū: et nō aiatū. Aiatū ī sensibile: ut
aial. Et nō sensibile ut plāta. Aial in
rationale et irrationale. Rationale
ī mōtale et nō mōtale. Mortale ī hoiez
boue et similia. Homo ī petrū paulū.
et reliquos particulares hoies: que di
cunt̄ iduidua: hypostases et psone.
¶ Cōps spēs ē sbstātie et genus animati.
Animatū spēs ē corps: et gens sēsibilis aialis.
¶ Sensibile aial spēs aiati: et gens rationalis aial.
Rationale spēs aialis: et gens mōtal. Mōtale
spēs rationalis: et gens hoīs. Homo spēs
ē spetialissima. Spēs. n. ē mōtal: et
spēs petri et pauli. Q̄d ē natura forma
et sbstantia: secūdū christianos pres:
Hec ītmedia īter gens generalissimū
ut sbstītia: et spēs spetialissimas: ut hoiez
boue genera et spēs mutuo dr̄. Dicūt
aut sbstītiales et naturales differētie
et qualitates diuisiue supior: et cō
stitutiue īferior: et specifice spetialissiaz

speties constituentes eas: et diuidentes naturam a natura:~

De differentia.

Differentia triplicatur dicitur: communiter proprie: et propriissime. Impossibile. n. est inueniri duas res: que non aliqua in parte intersese differunt. In aliis. n. differt speties a spetie. In aliis hypostasis ab hypostasi eiusdem et substantie spetiei. In aliis differt hypostasis a se ipsa. Differt. n. species hominis a spetie equi per rationale. et irrationale: Et dicitur rationale et irrationale substantialis differentia. Similiter quoque differre faciunt speciem a spetie. naturales substantiales constitutiue et specifice differentie. qualitates vocatur. Et hec est quod vocant philosophi magis propria differentia: est. n. magis propria: et natura ipsius constitutiua.

Iterum differt homo ab homine: equus ab equo: canis a cane. In quo scilicet hic curtus ille longus: hic iuuenis ille senex: et de

pro propr

homine. hic prudens ille amens. Hec omnia
substantiales differentie qualitates que uo
cantur ~~quod est accidens~~. **De accidente.** De accidente [margin]

Accidens est quod adest et abest preter
subiecti corruptionem: vel quod potest esse
et non esse. Potest enim accidere hominem esse
et non esse album longum sapientem et simum.
Bifaria vero diuiditur accidens: In commu
ne et propria differentia. Communis differentia
est accidens, mobile et separabile. ut unus
sedet alter stat. Potest enim qui sedet surgen
do stare: et qui stat sedere. Et ita dicetur
recedere et separari differentia eorum: et
ex alia alteram fieri. Et secundum dicitur quis
differre per accidens separabile. Differt enim
a se ipso in quo sedet et stat: in quo pu
bescit et senescit. In quo egrotat et
sanus est, et in aliis huiuscemodi. Propria
autem differentia dicitur accidens inmobile
et inmutabile ut aquilinum esse simum.
et glaucum. Ea enim simietas et glauci
tas

i separabilis e ab eo i quo e. Atq; idē e de aliis similib; Ex his ig accidētibus i separabilib; atomū, idest i diuiduu ab i diuiduo: hypostasis ab hypostasi differt: Nullus aut a se ipō differt ali qn: neq; hec i diffinitione cocurrit. Licet. n. hoiem esse simū, et nō esse. Recedete uō albedine ab aliq: nihilominus ho nō desinet ēē ho. De ppzio:—

PRopŭ quatuoz modis dicit̃ pmo qđ vni tatū sp̃etiei iest nō tñ omni. vt geometrā eē homini. Solus.n. ho geometra sit nec tñ quis ho. Secūdo quod omni qđe i e: nō tamē soli: vt bipedē ēē. Dic.n. homo bipes e: nec tñ solus. nā et columba bipes e: et alia huiuscemodi. Tertio qđ iest omni: et soli: nō tñ sp. vt canescere homini: hoc.n. oni et soli homini cōtigit: nō tñ sp: s; i senectute tm. Quarto qđ fit cocurētib; vnī t̃bus illis modis p̄dictis. Idest qđ

i e omni: soli: et sep: et qd et conuitur:
vt risibile et cachinabile homini et
hinnibile equo: et alia huiuscemodi.
Solus enim ho risibil e. et omis ho: et sp
quis no sep utat risu. De hac signi
ficatioe apd philosophos smo e: et id ita
de scribut. Propu e qd omi spei soli: et
semp: iest: Trifaria uo diuidut. Et p
mo ab organizatioe et copositioe: vt
habe latos vngues: qd ppe iest homini.
Ab actioe et energia: vt igni ferri: sur l supi
sii: A potetia: vt dicim igni i esse ppe po
tetia calefaciedi: et tale que sup at om
niu alior corpor caliditate. Dicit aut sm
ppu sbstantiale: qd e ppu vniuscuiqz sbam.

O. De Categoria, idest predicatioe

Omnis pdicatio fit ul d maiore: ul
d equali. De minore nuq. Et d maiore
qde. cu ea que s magis generalia pre
dicat d magis pticularib. Sut aut
magis generalia que sup stat: magis

particularia q̄ sbīt. Vnd̄ p̄cetis oīb; ge
nerale ens. dicat: qd̄ d̄ oīb; p̄dicat᷑ et
dicit᷑. Substātiā enī3 et accides ens di
cit᷑. No possu tn̄ dice ens esse sbstāz:
aut accidēs. Similit᷑ et genera p̄re
dicat᷑ d̄ spēb; vt magis generalia: no
aut spēs de generib;. Sut.n. spēs mag̃
p̄ticulares q̄ genū. Predicat᷑ ig̃ sbstātia
d̄ aīali et aīal d̄ homie: et.n. aīal suba
ē. et ho aīal ē: no tn̄ coutit᷑. Omīs.n.
ho aīal: no aut ōne aīal ho. Nā equus
et canis aīalia st̄. Ite ōne aīal sbstātia ē.
No aut oīs suba aīal ē. Nā lapis et
lignū sbstātiae: que no st̄. aīalia. Ite
spēs predicat᷑ d̄ i diuiduis et hyposta
sib; vt mag̃ generales. Indiuiduū vō
vel hypostasis no p̄dicat᷑ d̄ spē. est.n.
hypostasis magis p̄ticularis q̄ spēs. Et
ig° petrus ho ē et paul' ho ē: no tn̄ ois
ho ē petr' et paul': Sut.n. et alie hy
postases s̄b spē hois. Et differētis p̄re

dicatur de speciebus quibus inest: et de individuis
earum. Sunt enim magis generales differentie
quam species. Rationale magis generale est quam species (magis)
hominis. Est enim omnis homo rationalis: non autem omne
rationale homo. Nam angelus cum sit rationalis
non tamen est homo. Et hec est predicatio de ma
iore. Que de equali fit constituit. ¶ Pre
dicatur enim proprium de speciebus: quibus inest ipsa proprie:
et ipse species convertuntur de propriis suis. Ut omnis
homo risibilis: et omne risibile homo. Nam
et si dicatur ridere simia: non tamen ridet
proprie ex corde: sed tamen quadam imitatione. (similitudine)
Est enim animal imitativum. Itaque predicatio ge
nerum de speciebus suis. et differentiarum de speciebus:
et specierum de individuis: predicatio est de ma
iore. Propriorum vero de equali est predicatio.
Et que de equali predicantur convertuntur
omnia: et alternatim predicabilia dicuntur:~ (convertationes vocat)

De univoca et equivoca predicatione

Univoca predicatio est: cum nomine et
diffinitione predicati ~~nomine~~ suscipit

vt aial predicat d' hoie. Et ho suscipit no
men et diffinitioez aialis. Aial. n. e suba
aiata sensibil'. Et ho ite diffinitione hic
suscipit. Et n. suba e aiata et sesibil'.
Equoca pdicato e cu solu nome susci
pit: no aut diffinitione. Vt simulacz
e statua hois: suscipit qde nome hois:
no aut diffinitione. Diffinitioez n. hois
e. Aial rationale mortale mentis 7 scie
tie capax. Statua aut neqz aial e: cu
sit i aiata. neqz rational': cuz neqz itel
lect' neqz scie capax sit. Que uo p
dicat de aliq vt d' sbiecto. velm[illegible]
vl' vniuoce predicabut et d' ei' sbiecto.
Vt aial d' hoie vt d' sbiecto predicat.
S[illegible] nomine aut 7 ho d' petro. Subijcit
n. homini petr'. Predicat ig et d' pet'
aial: cu pet' et aial sit.~

S .De subiecto:~

Subiectu dupliciter dicit: 7 aliud
qde secudu subaz: aliud sedum pdi

catione. Q.d. e sedum subam. e ut sub
statia subicit accidetib. In ea eim
sbsistut accidetia et ex illa no st. Sub
iectu uo sedu predicatioez piticulare
e. Subicit. n. pticulare generali se
cudu predicatione. Q.m magis gnale
pdicat d magis paticulari. Vt aial d
hoie. Dicit aut generale 7 vniusale
sedum sbiectu. Particulare uo sbiectu
sedum pdicatioez. Dicit accides i sbiecta
sbstitia. Subiectu i sedum essentia.

De predicatioe i qd. 7 i quale.

Alia e predicatio i qd. alia i quale.
In qd cu itrogo qd e ho. Respodet aial.
In quale aut cu iterogo. Quale e aial.
Respodet rationale motale. Ita ut gens
7 spes predicet i qd. Differetia aut
sedum subaz 7 accides ul ppui i quale.
Hipostasis aut. neq qd e. neq quale e
ostendit. Sz quis e. Interogatis. n. qs
iste e. Dein i terogatis qd e petrus

i audimus petrus aut paulus est.

Accipimus ho e. Rursu interogates qlis
ho: sentim forte logus aut breuis. De
aut differut. natura aliud, et aliud
signficat. Dicim. n. aliud e ho aliud
equus. Et itelligim aliud ee secdum
natu: est. n. alia spes hois: alia equi.
Ds aut nuo differunt p alius et alius
dicut. dicim. n. alius e petrus alius e
paulus. no aut aliud e petrus aliud paulus.
Di sane metirem cu vnu et ide sint na
tura no aut nuo. Aliud itaq vocatur
subam et substatiales differetie: accides
uo alienu e et extrinsecu na substatiales dif
feretie. secdu spem nt nram qua costitu
unt. cosidrat. Accides aut secdu i diui
duu. Costituut n. iduiduu. et hypostasin
accidetia. Aliud ig e ho: et aliud equus.
Diuisu et diuisu. Et alius petrus: alius paulus.
Ois aut differetia secdu substatia et acci
dens. altnu costituut: et natura sigt qd:
psona que: et hoc qd. ois aut differetia qle.

h De hypostasi: enhypostato: et anhypostato.

Hoc nomen hypostasis duo significat: primo enim et simpliciter significat substantiam simpliciter. Secundo ut hypostasis significat individuum: et dicitur trinitatis personam. Item et enhipostaton duo significat. Significat enim simpliciter ens: iuxta quod significatum: non solum substantiam: sed et accidens henhypostaton vocatur. Significat et secundum se ipsum hypostasin vel individuum. Et anhypostaton dupliciter considerantur. Dicitur enim anhypostaton quod neque est: et dicitur anhypostaton accidens: quia accidens non habet propriam essentiam: sed in substantia tamen est. De eisdem.

Attende diligenter enhypostasis nomen varia significat: et quod propterea sit cognitu difficilimum est. Dicitur igitur enhypostaton generaliter quelibet substantia: vel corporea vel incorporea: secundum quod substat. Ita ut iuxta hanc materiam: et colorem et substantiam possis enhypostaton appellare. Propter tamen colorem: heterohypostaton hoc est in alio stans dicitur. Neque enim habet propriam essentiam: sed in corpore stat. Substantia item hypostasis proprie sed non enhypostaton est.

2
11

Dicit̃ tn̄ ⁊ hec qnq; p abusione enhypo
stati. Dicat̃ ıte enhypostatos ho ı genẽ.
qd̄ philosophi nominat spem spealissima.
At uo ho, ut p̄dxi, enhypostato dr̄ ı gn̄e:
ut silicet cõspicit̃ ı hypostasib;: hoc ē pet⁹
paul⁹: ⁊ ce tis ṗticularib; homib;. Tria hec
sigta henhypostati no ad modũ difficult̃
pcipiunt̃. Quatũ uo difficilimu ē: de
quo iam fiet s̃mo: Enhypostaton
ē qd̄ cũ aliq̃ differetia sedm̃ subam ı es
sentia psone: ⁊ vnius hypostasis genera
tione cõpositũ ē: ⁊ parit̃ stat qd̄ qde ex
se ıpo nequaq̃ cognosci pot. Attẽde dif
finitiões enhypostati. Sancta ⁊ geneal' ecclesia.
ı sua cõfessiõe ⁊ distribitiõe: vnica fatet̃
hypostasin: ⁊ gemina natura: hypostasim
ıcarnati filiũ: natura gemina, diuinitate
⁊ humanitate. Aiatũ ıg̃ cop⁹ ⁊ rationale.
qd sumpsit dñs nr̄ iesus chr̄s: no dr̄
hypostasis ne ısurgat q dicat duas hy
postases: ut delirabat nestori⁹ hereticus.

h dicit enhypostato: ut videlicet assu(m)ptu(m): i(n) filij hypostasi. Ip(s)e .n. ch(ri)st(us) cu(m) vnu(m) sit hypostasis t(ri)nitatis: fact(us) e(st) (et) corpore q(uo)d assumpsit hypostasis: S(ed) corp(us) d(omi)nicu(m) no(n) hypostasis, at en hypostato e(st).

De homousio: idest. Co(n)s(ub)sta(n)tiali:~

Homo husia idest co(n)s(ub)sta(n)tialia dic(untu)r queq(ue) i(n)t(er) se hypostasib(us) diuisa s(un)t. Sub(st)a(n)tia aut(em) vnita. vt ego tu ceteriq(ue) pa(r)ticulares ho(min)es. hypostasi .n. diuisi sum(us) i(n)uicem. Sedu(m) v(er)o co(m)mune(m) ratione(m) (et) s(er)monem humanitatis sub vna co(n)ducim(ur) sub(st)a(n)tiam. Iuctaq(ue) huiuscemodi s(er)mone(m), homousij idest co(n)s(ub)sta(n)tiales sum(us). Et p(ate)r itidem (et) fili(us) (et) sp(iritu)s s(an)c(tu)s secundu(m) hypostases. diuisi i(n)t(er) se s(un)t: Alius .n. p(ate)r: alius fili(us): alius sp(iritu)s s(an)ctus. vna t(ame)n sub(st)a(n)tia (con)secut(ur) pari(te)r. Segregat(ur) v(er)o vt p(re)dictu(m) e(st) sedum hypostases (et) p(er)sonas: (et) co(n)iungu(n)t(ur): sedu(m) natura(m) (et) sub(st)a(n)tia(m). quare dic(untu)r co(n)s(ub)sta(n)tiales: (et) conaturales.

De homohypostatis idest. simul s(ub)sistentib(us).

Homo hypostata idest simul subsistentia dicunt q cuiq differunt quidem in se secundum substantiam. In una aut et eadem hyposta simul invicem componunt. ut ho compositus ex anima et corpore. he enim partes, anima silicet et corpus differunt quidem in se sedum substantiam. Alia enim est subst anime: et alia corporis. Homo hypostati vero sunt simul et pariter subsistunt: pro opinione christiana. Neque enim anima prius creata est: quam genitum corpus aut corpus anima est atque. Sed pariter sunt anima et corpus: ita ut differat substa: simul sint aut tempore: dicatur quod et sint ho hypostata. At nullo pacto dici possunt ho hypostata: pater filius et spiritus sanctus. et si in se non differat tempore: cum certe nec differat sedum substantiam. Homousia vero idest consubstantiales et diver et sunt:

De substantiali unitate et differentia:

Substantial unitas est que multas hypostases in una substantiam colligit. ut omnes homines particulares. Divisi enim sunt sedum hypostases.

vnita nō sedm̄ sbam, ul' sedm rōem hu
manitatis. Ipa ig vnitas pso^{na} sedm̄ vni
cā sbaz dicit' sbstatial' vnitas. Substatial'
aūt dria ē: qn̄ vnite nature: i vnā
hypostasin: nō cōfundunt': neqꝫ minuūt.
Vt gemine nature c̄hsti diuinitas sci
licet ⁊ humanitas: q cū i vnā hypo
stasin conuenerit nō tn̄ cōfuse neqꝫ di
minute sꝫ: sꝫ habēt sbstatiale driam.
quelibet. n. earū ī mixta ē ⁊ sepata se
cūdū rōem sbae. Et mutuo differūt
nō sedm hypostasim: sꝫ sedm sbalem
differetiā **De hypostatica vnitate ⁊ driā:~**

Hypostatica vnitas ē que differētes
sbas ul' naturas ī vnā psonā eādeqꝫ
hypostasin ⁊ colligat ⁊ cōducit. Que sane
hypostatica vnitas ī oecono mica dn̄i nr̄i
iesu c̄hsti facta ē. Gemina. n. natura.
illius ī vnā ⁊ eādē hypostasim absqꝫ cō
fusiōe vlla vnita ē. Hypostatica uō dria.
ē: cū sb vna sbantia hypostases īter se.

diuise sꝫ nūo: ⁊ multitudine cū ꝓpeta
tib3 significatiuus. Vt tu ego ceteriq3 oēs
uiri ꝑticulares: q ꝓpetatib' significa
tiuis mutuo differim⁹ sedꝫ hyposta
ses. vt grā ubi: Ego q̄de oblong⁹ flau3
balbus. Tu uō medie etatis. alb3 elo
ques nō fractus uoce. Itidē reliq oēs.
hoīes huiuscemodi ꝓpetatib3 hypostati
cā drīām habent: De mutua vnitate:
Mutua vnitas ē amica dispositio l' vo
luntatu pacifica cōcordia. Q' ig iter
se beniuolentiā hnt ꝑ gnē amicitie:
dicunt habē mutuā vnitatē. Nesto
rius ig heretic⁹ a deo reꝓbat⁹. Q ui
dogma ecclesiasticū respuit: q' ds fac
tus ē hō ⁊ coniunct⁹ cū natura nrā:
negauit vnitatē sedꝫ hypostasim.
Dicebat aut virgine maria genuisse
delicatū hoīez erga que ds ab ipa sua
gn̄atioe habuisset amica dispositoēz.
Quare vnitatē cōfitet' nō tn̄ hypostatica:

s3 mutua ⁊ respectiua. Et i felix no
vna s3 duas hypostases posint diuisas
q de i t se: sedu3 sbam: ⁊ hypostasim: co
iunctas uo: et vnitas sedu3 natura mu
tua beniuolentia: sedu3 cosiliu3 i eade
aim deliberatioe3: atq3 alia huiusce
modi, circa que ille delirabat:~

De Suba ⁊ natura: hypostasi ⁊ psona.

Subistatia ⁊ natura i sca ⁊ i diuidua
trinitate, ide st. vtraq3 .n. comuniter
⁊ generaliter d tb psonis dicut. Ha3
.n. dicim unica esse natura: vnica q3
sbam: hypostasis itide ⁊ psona: idipm
st. vt hypostasis ⁊ psona pr: hypostasis
⁊ psona fili: hypostasis ⁊ psona spus scs.
Venerare ig tres psonas. ul tres hypo
stases. vnica uo natura. vnica sbam. q3
Catholici .n. pres pro eode posue nome.
sbantie nature ⁊ forme. Ite idipm ar
bitrat psona: hypostasin i signu. vna
ig diuinitas. vna natura. vna forma.

Tres nõ psone: Tres hypostases. Tria sig
Tres propetates. Est aut pris ppetas:
a nullo esse genitũ: filii genitũ ee. Spus
sci procede. **De Eodem:**

Gentiles philosophi differẽtiã fecerũt
it sbam 7 naturã. Et sbam qdem
dixerũt: qd simplr ẽ. Naturã aũt sba
specificatã s differẽtiis sbstãtialib: et
que pter essentia simplice: et dr talis
esse: habet qz [illegible] rationale ul irrationale:
ul motale ul imotale. Aut ut theologi
nri dicũt. Natura e que ĩnutabile (trans)
~~7 e transponibile~~ pncipiũ hẽt: causã
7 potentiã ab opifice deo ĩfusam: pmi
cuiqz speciei ad motũ. Angelis qde
ad cõtẽplationẽ: absqz vllo smone
lingue: vt sibi ipis mutuo cõcept suos
comunicaret. hoĩmb aũt ad cogitãdũ
7 ratiocinãdũ: et reuelãda ĩt se ph
mone lingue cõsilia cordis 7 animi.
Brutis nõ aĩalib: vt vz duret his motũ

diuificabile sensibile. et spirabilem.
Plantis item nutritiua vegetatiua. et igna
tiua potentia. Lapidibus calere. et frigere:
et a loco in locum moueri et transferri. i. licet
inanimate et insensibiliter. Hec igitur uocauere
naturam: uel et species specialissimas Sic an
gelum hominem equum et alia huiuscemodi
naturam vocauerunt: tamquam magis generalia
et continentia hypostases: et qualibet con
tentiorum hypostaseon [redacted] similiter et in mobili
existentia. Atque ut hoc magis particulare
vocauerunt hypostasim: ita illud magis.
generale et excellens ~~hypostases~~ vocauerunt ~~dixerunt~~
~~runt~~ naturam. Quod quasi simpliciter esset substantiam
nuncuparunt. Sancti uero et ecclesiastici patres
nostri relicta tanta garrulitate: hoc quidem
commune et pro multa dictum, speciem id est specialis uidelicet
simam substantiam: naturam et formam: pariter uo
cauerunt Sic angelum hominem canem equum
et cetera huiuscemodi: Et enim. ουσία idest
substantia ~~τὸ ὂν~~ παρὰ τὸ ~~εἶναι~~ ὑπάρχειν idem. ab eo quod sit dicitur.

καὶ φυσισ απο του φυειν .i. &
.i. et
natura ab eo quod nata sit nomen habet. Esse
autem et nasci idem sunt: et forma et species idem
significat naturam. Particulare vero individuum
personam et hypostasim dixerunt: ut
petrum paulum. Hipostasis autem habere
debet substantiam cum accidente: et eciam ipsam
subsistentem: et sensu vel actu cognosci: Impos
sibile vero est binas hypostases non differentes
in tibi accidentibus: cum differat numero. Et
et illud huius sciendum quod significativa
idiomata accidentia sunt hypostasim significativa.

De divisione:

Divisio est prima concisio rei. ut animal
dividitur in rationale et irrationale.
Subdivisio est secunda concisio unius partis
in duas iterum ut animali diviso in rationale
et irrationale: alteram animalis partem scilicet
rationale dividimus in mortale et non
mortale. Et prima dieresis. Secunda hy
podiaresis dicitur. Tertia divisio quam

epidieresin uocit e cu fecer[is] diui
sione reipma facis ite [et] ita[m] Ut
si diuidas hoiez i masculu [et] femina
ecce dieresin. Rursu diuidis hoiez
i. nat [et] cop[us] ecce epidieresin: non
tn sep fit dieresis [et] epidieresis. S[ed]
tantu qn oia no cotinet i pma diui
sione. Ecce. n. i masculo [et] foemina i
nuit nat [et] cop[us]. Antidierumena q[uod]
idest e cotrario diuisi dicut due spes
ques ex eode gene decidut. Ut a[n]ial
diuidit i rationale [et] irrationale
Rationale [et] irrationale. ἀντιδιαιρουμενα
idest e cotrario diuisa dicut. Sut aut
diuideda modi octo. Vel ut gen[us] i
spes: Sic a[n]ial diuidit i rationale [et]
irrationale. Vel ut spes i diuidua. Ut [ho]i
ho diuidit i petru [et] paulu [et] reliquos
pticulares hoies. Vel ut totu i ptes
[et] hoc dupliciter. Vel i similes ptes: vel
i dissimiles. Similes ptes sut qn suscipiut

nome 7 diffinitione totius mutuo iterse
vt cu diuidim cane in multis carnes. Que
libet. n. pars canis caro dicit 7 diffi
nitione canis suscipit. Dissimiles no
ptes dicut: qn ptes neq3 nome neq3
diffinitione suscipiut: no totius nec
mutuo itse. Vt qn diuidim socrate
i caput manus 7 pedes. Neq3. n. caput
ul manus aut pedes suscipiut nome
aut diffinitione socratis. neq3 mutuo
iterse. Vel ut equiuoca uox i diuisa si
gnificata: 7 hoc item dupliciter. ul ut
totu ul ut pars. Vt totu sic tminus ca
nis. Dicit. n. de Cane terestri. celesti
7 marino: que totu qd st 7 no pars
aial. Vt ut pars. Sic cu nome lingue
ponit psumitate calciameti: 7 p su
mitate tibie: 7 p ptícula aialis gusta
tiua: que ptes st no tota. Vel ut sba
i accidetia. Vt qn dico hoium: alii st
albi: alii nigri. Vel ut accides i sbas

Vt cu dico. Albor alia aiata alia in
aiata. Vel ut accides i accidetia. Vt cu
dico frigidor: aliqua sica aliqua hu
mida. Vel ut ab vno: ad unu. Ab vno
qde. Vt a medicina medicinal liber:
medicinale ferrametu. Ad vnu no:
ut sanatiuu medicametu et sanatiuus
cibus. Ad vnu. n. itendut silicet: ad
sanitate: Secudu ig hunc modu di
uidit ens i sbam: et accidens. Prius
no et posterius no vno mo diuisiois
solem coteplari i cocisionib: Simili
mai et min: nisi i his que ab vno sunt
et ad vnu: Quid prius natura:

Natura prius e illatu q i feres aufe
rens q ablatu. Vt aial natura prius
e hoie. Ablato. n. et no existente aiali
necessario et ho no erit. Aial. n. e homo.
At sublato hoie et no existete potest nichil
ominus esse aial. Erit. n. equus canis
et similia que aialia sunt. Item illato hoie

⁊ aial simul ĩferet omino: ho. n. e aial. aiali uo illato no ĩferet solũ ho. Sed ⁊ equus ⁊ canis: ul' aliqd hoꝝ: aialia .n. st et ipa. Ho. n. petrꝰ natura poꝛ e paulo: neqꝫ rationale aial pꝰ irratio nali. Sublato. n. petro ⁊ nõ existẽte. erit paulꝰ. Et paulo illato nõ ĩferet siml' ⁊ petrꝰ. Neqꝫ. n. petro illato ĩfe ret siml' paulꝰ: neqꝫ petrꝰ magis ẽ ho ul' aial q̄ paul': aut paulꝰ q̄ petrus. Inueniet aut medicamẽtũ salubꝛius alio: ⁊ liber medicinaliuꝫ alio libꝛo.

De diffinitione et descriptione.

Diffinitio ẽ oꝛo bꝛeuis demõstrans naturã sbiectæ rei. Vel oꝛo demõstrãs paucis naturã sbiecti. Vt ho ẽ aial ra tionale: moꝛtale: mẽtis ⁊ scientie suse ptibile. Multi aũt fecerũt de natura hois oꝛones extẽsas ⁊ magꝰ: ueꝝ cũ nõ sint bꝛeues nõ possũt dici diffinitiões. Sũt ⁊ alie bꝛeues oꝛones. quales sẽtentie:

Sed cū minime demostrēt naturā rei:
nō sūt diffinitiones. Sꝫ ⁊ nomē plerūqꝫ
demōstrat naturā rei sbiecte: neqꝫ tñ
ē diffinitio. Nomē. n. ē vnica dictio: dif
finitio aūt orō ē. Et orō ad min⁹ cōstat
ex duabꝫ dictionibꝫ. Itaqꝫ diffinitio
debet cōstare ex differētibꝫ dictōibꝫ:
⁊ breuis esse: ⁊ ostēdē naturā rei a se
diffinite. Cōstat aūt diffinitio ex genē:
⁊ cōstitutiuis vel cōsbstātialibꝫ diffe
rētis. Vt diffinitione aīal. Aīal. n. ē
sbā aīata sensibil. Ecce ibi gen⁹ ē: aīat
⁊ sēsibil cōstitutiue sūt differētie. fit. n.
diffinitio ex materia ⁊ forma. Vt statua
ex ere ficta: hoīs formā figt. Aes. n.
materia ē: forma uō statue forma.
Corespōdet aūt mā generi: ⁊ forma dif
ferētie. fit item ex sbiecto ⁊ fine. Vt
medicina ē ars ad humana copora
curāda ī ueta: que sanitatē opat. Ecce
sbiecta sūt humana cōpora medicine.

finis aut eius e sanitas. Descriptio uo
uel ex cosbstatialib; vel pprijs i accidentib;.
Vt ho e risibil: rectus i cedens. i latos
hibes vngues. E n ista oia cosbstantia
lia sunt hominu. Quare i descriptio
dr: qr p vmbra describes: no sbstatiale
essentia subiecti demostras: Sz que
cosecutur. Et descriptiua diffinitio mix
ta e ex sbstatialib; i aduenietib; sbiis.
Vt ho e aial rationale: rectus i cedes
i latos hibes vngues. Dicta e aut
diffinitio a metaphora terminoru
i finiu tre. Queadmodu. n. terminus
i finis diuidit. qd e vnius cuiusq;. Sic
diffinitio diuidit: i separat vnius cuiusq;
nam a natura alterius. profecto uo
diffinitiois e: vt no abudet: neq; ca
reat dictioib; suis. Imp fectio autez
vt abudet i careat. pfecta ig diffini
tio e. que couertit cu suo definito. Im
pfecta. que no couertit. Et que abudat

&caret dictioib; couti minime potest.
Ná cu abūdat dictioib; reb; caret.
Cu uō caret dictioib; reb; abūdat.
Est itaq; hois pfecta diffinitio h°. Homo
ē aīal rationale mōtale. metis sciētie
capax. Ecce coūtit hec diffinitio. qa
ōne aīal rationale mōtale ē ho et
oīs hō: ē aīal rationale mōtale. Si ig
caret unica dictione, abūdat reb;. ut
si dicā: ho ē aīal rationale. En caret
unica dictioē que ē mōtale: et abūdat
reb;. Nō. n. hō solus: ē aīal rationale:
sz et agel°: neq; coūtit. Si uō dixero
ho ē aīal rationale mōtale gramati-
cu: nō coūtit: & abūdat qdē dictioē
que ē gramaticu. caret. uit reb; nō
. n. omne hominē diffinit: sz solū gra
maticos. Omne. n. aīal rationale mō
tale gramaticu ē hō. Sz nō oīs hō ē
aīal rationale mōtale gramaticu.
Qa nō oīs hō ē gramaticus.

De homonymis idest equocis:~

Homonymia .i. equoca sunt que co
munia sunt noie. diffinitioe uo ul de scri
ptioe differut. Vt canis equi uocum
nome e . demostrat. n. trenu 7 mari
nu cane. Sz alia diffinitioez hbet tren9.
alia marin9: cu scilicet diusa sit natu
ra vtusq. Descbut aut equoca sic. eq
uoca sunt quoz nome soluz comune e.
Ratio aut seduz nome diusa. Hoc loco
ratione posuit. p diffinitione 7 dscri
ptioe. Seduz nome uo dixit. Osten
dens alia ee diffinitioez noie. seduz
q sunt equoca. Vt tren9 7 marin9 cais
seduz nome canis sunt equoci: Si. n. uo
luerit qs diffinitioez trestris canis red
dere 7 marini: Seduz qd canis uocat
vterq coz altera diffinitione dat
trestri .i. altera marino. Ho. n. sunt eade
noie 7 diffinitine. Aiala uo sunt vtraq
cu diffinitioez aial suscipiut. Sz no sunt

sedm̄ nomē aial' equoca: sꝫ magis vni
voca. Cū ī equocis tria soleāt queri: si
ē iter equoca. Et p̄ quod̄ sigificata pfe
rt̄ ⁊ de qua significatiōe sit ītrogatio.

De sinonymis idest vniuocis:~

Sinonima .i. vniuoca sū̄ quecūqꝫ noīe
⁊ diffinitiōe ul' descriptiōe eiusdē noīs
communia sū̄. vt aīal demonstrat ⁊ hoīe
⁊ equū. Et sedm̄ hoc nomē scilicet
aīal vniuoca sū̄. vtrūqꝫ n̄ eoꝛ ⁊ nomē ⁊ dif
finitione aial' suscipit. Describit aūt
vniuoca sic. vniuoca sū̄ quoꝛ nomē co
mune ē. et sedm̄ nomē sb̄stītie ratio
eadē.

De polyonimis idest mūltinominibꝫ:~

Polionima idest multinomina sū̄ q̄
diffinitione qdē communia sū̄: noīe
aūt differūt: ul' que eādem rē mūltis
vocāt noībꝫ. vt gladiū ensis spatha
machera. Hec .n. oīa noīa vnā hūbent
diffinitiōē. vel fēꝛ ⁊ amphiceps hoc ē
ferꝛ vtrīnqꝫ acutū. Describūt itaqꝫ

polyonima ee plura noia d' una re dicta.

De heteronimis. idest diusinoibus:~

Que differut utroq; mo: vl' vnu sbiectu habet 7 dicut' eteronima. vt ascesus 7 d' scesus. habet. n. ide sbiectu scilicet gradu. vl' no no het idem sbiectu: 7 dicut' diusa. vt sba 7 accides. Hec. n. diusuz habet nome: 7 diusam desceptione: diusu q; sbiectu. hoz itaq; utrozq; ἑτερονύμων scilicet 7 ἑτέρων eade e desceptio. Na utraq; 7 nome 7 diffinitione hnt diusam:~

ἑτερα

De paronymis, idest d' nominatiuis.

Sunt queda media it' equoca et vniuoca: comuia qde 7 differetia: q dicut' paronyma. vt agramatica gramaticus. Comunicat. n. noie. desinetia uo nois. vel extrema syllaba differut. Ite diffinitioe comunicat 7 differut. D. n. qde gramatica scia e gramaticus sba i qua ipa scia est.

Paronyma nō sūt idest denominatiua quecūqꝫ ab aliquo appellatiōe hñt ea sīu ul' desinentia nōis differentia. Gramatica nō ⁊ iustitia nō sūt p̄ronima: idest denominatiua: sꝫ iustus ⁊ gramatic⁹. nā gramatic⁹ ex gramatica: iustus ex iustitia denoīat. Itē denoīatiua cōtinet ea a qb; denoīat. ut gramatic⁹: a gramatica, iustus, a iustitia: que aūt ab uno sūt nō ita. Non. n. medicinale fermentū cōtinet medicinā.

De x^m gñib; generaliss:—

Eoꝝ que dicūt aliqua dr̄r. Simpliciter: ⁊ absqꝫ cōplexione. ut sba accidens ⁊ huiuscemodi: aliqua cū cūplexione. ut equus currit: ⁊ socrates philosophat^r. Eoꝝ nō q simplicit dicūt ⁊ absqꝫ cōplexiōe: aliq̄ qdē sbam sigficat. ut hō equus. aliq̄ nō quātitatē. ut duo tā bicubitū: tricubitū. Aliqua nō ad aliqd. ut p̄z:

filius. Aliqua qualitate: ut albu' nigr'. Aliqua ubi: ut i teplo i phoro. Aliqua qn̄: ut hodie cras horno. Aliqua iacere: ut stare sedere. Aliqua habere: ut vestitu' et calciatu' eē. Aliqua facere: ut urere, icidere. Aliqua pati: ut uri et icidi. Hec decē dicut predicameta. quod de aliquo pdicetur idest dicatur. Nam predicare dicere ē. Et unu' quoq; hor decē predicametor gen' generalissimu' ē: et iter oīa decē: primu' solu' sba ē: cetera uō accidetia. Sut aūt ista p ordinem.

Substantia.	Quado.
Quatitas.	Iacere.
Qualitas.	Habere.
Ad aliquid.	Facere.
Ubi	Pati

De his que sut unius gnīs et spetiei:~
De his que sut diūsi gnīs et spetiei:~

Unius gnīs st que sb idem pdicametu' cadut. Diūsi gnīs st: que sb diūso

genere constituunt. Omnis ite spei sunt
quecumque cadunt sub eandem speciem: et commu
nicant roe substantie: ut petrus paulus.
Diverse spei sunt: que differunt specie in ter
se: vel que diversa sunt in ratione substantie.
Ut homo equus. Numero differunt: que aut
cumque complexione accidentium proprietatem
sue persone constituunt ipse subsistunt: vel
que sunt in dividua: ut petrus paulus
et ceteri hominum. Eorum que omnino
diversorum sunt generum sunt et diverse diffe
rentie spe. Ut animal et scientie: Animal enim
substantia est. Scientia vero sub qualitate.
Animal igitur differentie constitutive sunt animatum
et sensibile. Divisive: Rationale et
irrationale: aereum: terrestre. aqueum:
Scientie vero constitutive animatis et ratio
nalibus in esse: et difficulter mutari. Di
visive autem: gramatica philosophia.
Cuius enim predicamenti est genus eiusdem
est species: et spei differentie. Subalternorum

22

uo generum et specierum nihil prohibet easdem
esse differentias: uel si non omnes. Differentias
autem hoc loco uoco constitutiuas eorum.
Noue predicamenta preter substantiam. Vt predic
tum est accidentia sunt: et unumquodque eorum
habet constitutiuas et diuisiuas differentias.
Et unumquodque eorum: genus est generalissimum.
Vt que genera et species sub alternas: et species
specialissimas. Necessario autem haec genera
et species et differentie diuisiue sunt: cum ipse
sint que genera diuidunt in species. Item
necessario hec species sunt: constitutiue
differentie cum ipse sint que species constituunt

Vnum uel idem quid sit:~

Vnum. uel idem tripliciter dicitur. Vel genere
ut dicimus hominem et equum: idem genere. nam
sub uno genere animal. Vel specie. Vt socratem uel
platonem dicimus idem specie. Cum sint sub homine:
Vel numero: ut dicimus socratem unum esse per se:
hoc est diuisum a reliquis hominibus:

Inquo quod modis dicitur:~

In q̄ vndeci modis dicit᷑. pmo vt gen᷒
i spe: sic aial i diffinitioe hois. Scdo
vt spes i gene: sic ho i diuisione aialis.
Tertio i loco: vt sacedos i teplo. Quarto
i tepore: vt noe i tpe diluuij. Q̄nto
i vase: vt vinu i cratere. Sexto vt
totu i ptib: sic socrates i ppijs mebris:
scilicet capite manib et pedib. Hoc
aut no i q. sz i qb est: Septimo vt ps
i toto. Sic caput man᷒ et pedes i socrate.
Octauo vt forma i materia. Sic forma
statue i materia enea. Nono vti causa ef
fectiua. Sic oia st i deo. Decimo vt i
causafinali: sic lectus i qete hominu:
lect᷒ .n. fit vt i eo qescit ho. Vndecimo
vt i sbiecto. sic albu i tepore. Patz aut
totus dicit᷑: totu ptu maq: sz totu
i ptib: Aliud capitulu de sbstatia:-
Substatia e qd p se sbsistes: nulla alia
re idigens ad sui sbsistetia. Ite
sba e: qd p se e et i altero no ht essen
tiam.

13
23

Et i qua accidēs ē. Color. n. cōporis grā factꝰ ē, vt scilicet illud coloret non aut cōps grā coloris: Et color ē i cōpore. nō corps i colore. vnd̄ ꝯ color corpoꝛis dicit: nō cōps coloris. Plerūq; dissoluto colore ꝯ mutato nō mutat̄ sb̄a. vl̄ cōps: ẜ ipm manet. Dicit aūt sb̄a a sb̄stādo.

De substantia Natura:

Natura ē pncipiū motꝰ ꝯ qetis. oīum rez. Vt terra mouet̄ qdem cū gerīnat. qescit aūt scdū motū: de loco i locū: nō. n. mouet de loco ad locū. Principiū ig ꝯ causa motꝰ et qetis ē ipa natura. Scdūz quā qd natū ē ita moueri ꝯ qesce sbstatialit et naturalit̄ nō p accidēs. Dr̄ nā a nascendo: ꝯ nihil ē, q sb̄a. Ex sb̄a. n. ꝯ aliud ht huiuscemodi vtutē ꝯ potētiā. scilicet: motū ꝯ qete/ꝯ sbā causa ē motꝰ et qetis.

De forma:

Forma ē sb̄a adifferētiā sbstatiali

alibꝫ

quasi formata et spetificata: que signt
spem spetialissimã: vt sba formata
et specificata a copore aiato et sensibili
pficit aial. Et itẽ rationale et mortale.
pficit hoĩs spẽz: que forma spes spetia
lissima dr: quasi sba formata. Quare
theologi et christiani pres in spẽ spetialis-
sima ponũt: sbe nature et forme nomẽ.
Et id ipm esse dicũt sbam: formã et
naturã: spem spetialissimã: et co sban-
tialia: co nalia, co spetialia: et cogenãlia:
coformalia nocãt idiuidua: q sũt
sb spẽ spetialissima. Diuise nõ sbe: ne
generis spei et forme spes spalissimas
dicũt. Nõ. n. potest ẽ spẽz ab altera spẽ:
naturã ab altera nãa sbam ab altera
sba: nõ esse diuise sbe: diuise nẽ diuise
forme. Cõtrario vt ẽ ipossibile: ex du
abus sbantijs: vel naturis vnã fieri
nãm copositã. nõ. n. possũt i eodẽ sim
mul. cõtrarie et diuise differẽtie ee.

coniucte: Ita p[er]sona vna co[m]posita ex diuersis naturis possibile e[st] fieri: vt ho[mo] e[st] co[m]posit[us] ex a[n]i[m]a [et] corpore. Na[m] [et] si di-
cat: vna hominu[m] na[tur]a: no[n] t[ame]n d[icitu]r vni[us] nature ho[mo] p[er]singula. Vna.n. na[tur]a homi-
nu[m] co[m]posita d[icitu]r: q[uonia]m s[u]b vna sp[eci]e s[un]t omnes hoi[m] co[m]posite hypostases. Vni[us] aut[em] nature e[st] p[er]singula no[n] d[icitu]r ho[mo]: q[uonia]m q[ui]libet p[er]sona ho[m]i[num] co[m]posita e[st] ex gemina na[tur]a: ex a[n]i[m]a videlicet [et] corpore et vtraq[ue] i[n] se i[n]co[m]mixta s[er]uat cui[us] rei testis e[st] diuisio mortis.

De hypostasi vel p[er]sona.

Hypostasis nome[n] duo sig[nifica]t: aliq[ua]n[do] sim-
plicit[er] ip[s]a[m] essentia[m]: iuxta q[uo]d signifi-
catu[m]: ide[m] e[st] s[ub]stantia [et] hypostasis. Quare [et] no[n] nulli christianoru[m] patru[m]: easde[m] dicere na[tur]as [et] hypostases. Aliq[ua]n[do] v[er]o esse[n]-
tia[m] p[ro]pria[m]. [et] p[er] se co[n]sistente[m]: iuxta q[uo]d significatu[m] i[n]diuiduu[m] demo[n]strat nu[mer]o differe[n]s: scilicet petru[m] paulu[m] vel ullu[m] equu[m]. At que[m]admodu[m] neq[ue] s[ub]stantia absq[ue]

spē cōstituta ē ꝑse: neqꝫ differētia sub
statial': neqꝫ forma: neqꝫ accidēs. Sꝫ sole
hypostases ⁊ īdiuidua: ⁊ cetere sbē ī
ipīs: et substātiales differētie spēs qꝫ
⁊ accidētia sꝫ: ⁊ sola sba simplex ī oīb,
hypostasib, simlit ē: ⁊ ī nō aīatis ⁊
aīatis: ratiōalib,: ⁊ irratiōalib,: mōta
lib, ⁊ ī mōtalib,. Substātiales uō dif
ferētie aliē ī nō aīatis: aliē ī aīatis ī
rationalib, aliē: aliē ī irrationalib,.
Itidē ī mōtalib, aliē: ī immōtalib, aliē.
Et vt breuit dicā ī hypostasib, cuius
cūqꝫ spēi spetialissime ee terminx cōtiu
gētes se mutuo ratiōē sbē segregātes
uō eas ab hypostasib, alteri⁹ spēi: si
milꝫ ⁊ accidentia eoꝝ q̄ ī hipostasib, ipis ⁊
sꝫ diuidētia qualibet hypostasin ab
hypostasib, eiusdē spēi. Quare ⁊
īdiuiduū ꝑpe sortitū ē nomē hyposta
sis: In ipā. n. ē sba actu accipiēs ac
cidentia De personis.~

Persona ē q̄ p ꝓprias actioēs & idio
mata maīfesta & dīfinita nob̄ na
ture sue prestat demōstratioēz. vt
Gabriel virgine mariā alloquēs. Q̄
cū esset vnus angelorum solus apud eā
existēs separatus tn̄ a reliqs āgel eius
dē nature: ob p̄sentiā ī loco & allocu
tionē erat. Itē paul⁹ cū pulpitis co
tionaret, vnus ceterorum hoīum: ob
easdē ꝓprietates discret⁹ tn̄ erat a re
liqs hominib⁹. At nō sacri p̄res. hy
postasin idiuiduū p̄sonā id ipm̄ a
ppellarūt: q videlicet eadē sb̄a: et
eisdē accidentib⁹ subsisteret, nūō solū
differret: & hoc aliqd significaret: scili
cet petrum paulū & hūc equū. Dicta ē
aūt hypostasis ab. υφεστάναι hoc ē a sub
sistēdo.. Alia entis diuisio: a sbe.

Ens diuidit ī sbam & accidēs: nō
vt gen⁹ ī spēs: s3 vt equoca vox:
& ut q̄ sūt ab vno & ad vnū.

Substãtia.

Substãtia gen⁹ ẽ generalissimũ. Di-
uidit̃ ĩ corp⁹ ⁊ nõ corp⁹. In aĩatũ ⁊
nõ aĩatũ. In sensibile aĩal: et nõ sesi-
bile viueñs vt plãta. In rationale ⁊
irrationale. In mõtale. ⁊ nõ mõtale.
In hoĩez: bouẽ/ canẽ: ⁊ hec ĩ petrũ/
paulũ ⁊ reliquos hoĩes pticulares: q
sũt/ ĩdiuidua hypostases psone ⁊ charac-
teres idest signa. Corpus spẽs ẽ sbe:
gen⁹ aĩati. Aĩatũ spẽs corporis: genus
sensibil. Sẽsibile viueñs spẽs aĩati gen⁹
rationalis. Rationale spẽs aĩal: gen⁹ mõ-
tal. Mõtale spẽs rational: gen⁹ hoĩs.
Homo spẽs spetialissima: ẽ. n. spẽs mõ-
tal: ⁊ spẽs petri/ pauli: qđ ẽ natura:
forma: ⁊ sba iuxta sacros patres. Hec
media ĩter gen⁹ generalissimũ vl' sbaz:
⁊ spẽs specialissimas vl' hoĩez ⁊ bouẽ:
genera sũt: ⁊ spẽs altnatĩ. hec aũt dñr
sbstãtiales ⁊ naturales differẽtie. ⁊ qua-
litates diuisiue supioz ⁊ cõstitutiue.

iferiorum. Specificantes et constituentes
spes specialissimas et dividentes naturam.

Dictum est autem. Epilogus superiorum:~

quid sit substantia: quid natura: quid forma: quid hy
postasis. quid individuum: quid persona: quid en
hypostaton et anhypostaton: que differentia
substantie et accidentium: Et ut magis propria
est substantia accidentibus quia in ea essentia ha
beat accidentia. Dictum quoque est de divisionibus
eius: et quomodo differat substantia a differentiis substa
libus: quia videlicet substantia per illas spetificata aliquam
speciem constituat: fiatque et hec et illa. Dictum
et quid natura et forma: et quid hypostasis. persona
et individuum: quidque gentiles philosophi de his
opinati sunt: Quo pacto item sacri theologi
veritatis et vere philosophie discipuli
et preceptores rectius docuerunt

De proprietatibus substantie:~

a Hec nunc

Appetates substantie dicamus: Quarum videlicet substantie
proprium non est esse in subiecto: Ipsa non sub est
magis accidenti ut esse possit in altero: Item

no ht essentia. Q̄d et ppu ē sbali
uz differētiaz: hoc. n. ī sbiecto neqꝫ
presēs saluat: neqꝫ absens corrūpit.
Qa re neqꝫ ī diffinitione cadit ē. n.
omnino accidēs. Substātiales uō diffe
rētie nō sꝫ accidētia: q̄ scilicet psen
tes saluāt: ꝛ absentes corrūpūt: quare
ꝛ ī diffinitionē admittūt. Propū no
ī vniuoce pdicari: ꝛ noīs ꝛ diffini
tiōis pticipē esse: ꝛ nullā habē cōtra
rietatē. Lapidi. n. vl' ipi° lapidis sbe
nihil ē cōtrariū: ꝛ nō recipit magis
aut mīn°. Q̄d differētiaz sbstātia
liū ppu ē: neqꝫ. n. ē hō magis sbā q̄
equus: neqꝫ equus magis q̄ hō: Itē
cōtrarioꝝ esse susceptibile. In ꝑte non
sed uz idem. Sꝫ sm̄ ipius transmutati
onē. Cōtrarioꝝ uō dico accidētiū nō
sbstātialiū. Rationale. n. nō admittit
irratonale. Cōpus nō calefit: ꝛ ptrāsmutatōez frigescit. ꝛ aīa aliqn̄ v̄tutē
aliqn̄ viciū suscipit.

ꝑ aīal
x

Que sunt vnius generis et speciei: que diuisi generis et speciei: que vna substantia et numero differunt

Vnius generis sunt que cuique sub idem predicamentum cadunt. vt que cuique sunt sub substantia: et eodem modo sub alijs nouem generalibus. Sunt enim decem omnia predicamenta vel genera generalissima. Ad que refertur vnaqueque vox simpliciter dicta. Sunt autem hec.

.x.m predicamenta.

Substantia: vt lapis. Quantitas: vt duo: tria. Ad aliquid: vt pater: filius. Qualitas: vt album nigrum. Vbi: vt in damasco. Est autem hoc loci demonstratiuum. Quando: vt heri hodie cras. est autem hoc temporis demonstratiuum. habere: vt vestem ferre. Iacere: vt stare sedere. facere: vt incedere percutere. Pati: vt aduri.

.Diuersa genere.

Diuisa genere sunt que cuique sub aliud et aliud predicamentum sunt. Vnius vero generis: vt homo et equus. sub substantia enim vtraque sunt. Diuisi vero generis: vt homo et sciencia. Homo enim sub substantia est. Sciencia vero sub qualitate.

vnius speciei sunt quecumque cadunt sub ea-
dem speciem et participia rationis sunt substantie.
vt petrus et paulus. vterque enim sub eadem specie
hominis est. Diuersa specie sunt quecumque specie dif-
ferunt, hoc est ratione substantie: vt homo et equus.
Sacri vero theologi vnius generis et speciei
idem dicunt esse: scilicet que sunt similia: vel hy-
postases: que sunt sub eadem spetiem.

Homo hypostata. i. simul esse dicuntur.
quando gemine nature in una hypostasi
coniungunt fitque vna hypostasis coniuncta
et vna persona: vt anima et corpus.

Hetero hypostata diuerse substantie et numero dif
ferentia sunt: que cumque complexione acciden
tium proprietatem sue hypostasis definiunt.
Vel que cumque accidentibus differunt inter se:
et particulare essentiam: et separata habent:
vt indiuidua, petrus et paulus: Alter enim hic alter
ille.

De quanto vel quantitate:~

Quantitas est vnitatum agregatio: vni
tatem vero quantitatem non dicunt. Sed

p̄ncipiū q̄ntitatis. Vnitate .n. ꝛ. vni
tate cōueniēte dualitas fit. Jta ut quā
titas sit nō solū diuisio: ſ; et aggrega
tio: ꝛ coniūctio vnitatū. Nā si duo di
uidas ī hoc ꝛ hoc diuisio erit. Si uō hoc
ꝛ illud adiūcias erit aggregatio. Quā
titas itē ē mensura ꝛ numerus: quo qs
metit̄ ꝛ nūmat. Et quāta dr̄: que
cūq; nūo ꝛ mensure sbiacet: vl' queq̄cūq;
mensurat̄ ꝛ nūmāt̄. Jn quātis uō alia
sᵗ discreta: alia cōtinua. Cōtinuū dēz
ē cū id qd̄ mensurat̄ unū ē. vt lignū
bicubitū: t'cubitū: vl' lapis ꝛ cetera hu
iuscemodi. Cū .n. vnū sit mensurat̄:
ꝛ cōtinuū dicit̄ hac de causa. discreta
uō sᵗ a se sepata. vt decē lapidibꝫ ul'
decē palmulis: hec diuisa sᵗ a se: ideoq;
dr̄ nūmāri: nisi extenuitate: ꝛ mul
titudine modiis: vel alia huiusemodi
mensura comensurar̄et: quale ē t'ticū
miliū ꝛ istiusmodi. Definiūt cōtinua

quoꝝ ptes ad aliqm t'minū comune
copulant. Nā si hic adsit lignū bicubi
tū vl' tcubitū finis vni' cubiti 7 pnci
piū alteri' unū erūt. Sūt. n. coniūcta
7 copulata neq3 ase diuisa. Discreta
nō quoꝝ ptes ad aliquē comune t'mi
nū nō copulat. vt i decē lapillis. si
. n. numes: qnq3 7 qnq3: nō hnt comu
nē t'minū coniūgentē ea. Nā si aliqd
īter posueris: iā nō erūt decē s3 un
deci. Hoc itaq3 sigt nomē cōtinui 7
discreti. Sub discreti quātitate redu
cit numꝰ 7 orō. Numꝰ hic dici
m' numata. Que. n. numat: vt pre
mōstratū ē omino discreta 7 diuisa
ē. Et orō qz discreta ē: numat. n. dic
tionib3: neq3 ht t'minū comune: ptes
eius copulatē. Si. n. habeat orō decē
dictiōes: 7 diuidas eas ī qnq3 7 qnq3:
nō habebūt comune nomē quo con
iungat. Et si qd īteponat: vndeci erūt

nō dece. Similiter ꝛ dictio numāta syl
labis nō h̄t cōmune t̄minū copulāte
syllabas. vt socrates. Int̄ so syllabā ꝛ
cra sillabā nō ē t̄min⁹ copulās eas. Co
tinue quātitates sūt corp⁹ supfities.
linea. locus. Temp⁹ ꝑ̄ uel puct⁹ absq̄ʒ quāti
tate ē: nō. n. h̄t numūʒ ul' mēsurā
ī se. Cū nec vnicā qdē essentiā habeat.
Linea vnicā h̄t distātiā: ē. n. lōga absq̄ʒ
latitudine: quare sub cōtinua quā
titate erit. vnice. n. mēsurat̄. Et ptes
eius h̄nt cōmune t̄minū copulāte
eas: scilicet ī linea. Supficies ē exte
rioꝛ pars cōpoꝛis: que grece epipha
nia dr̄ ab apparēdo. Nā greci φαινεσθαι
apparere dicūt. h̄t nō duplice diffe
rentiā. vʒ lōgitudinē ꝛ latitudinē ꝛ
ipa q̄ singularit̄ mēsurat̄: ptes q̄ꝫ eius
h̄nt cōmunē t̄minū copulantē eas
scilicet ī linea. Supfities plana ꝛ eq̄
dāt grece επιπεδον ī equalis ꝛ obliqua.

In equal' uo' obliqua επιφανεια appellat. Corp' aut' h't tres differetias: logitudine: latitudine et pfunditate vl' crassitudine. Mensurat' q singularis: et eius ptes h'nt comune t'minu. copulate eas superficiei. Et locus est superficies aeris. Locus .n. tuus e' superfities ul' finis aeris coplectetis te: et ut superficies s' cotinua quatitate e'. Et temp' mesurat p pteritu et futuru. Et ptes eius h'nt comune t'minu. copulatez eas: silz nuc ul' istas. Nuc uo ul' istas absq quatitate e'. Triaq s' ut dica breuit' absq quatitate e'. Vnitas. punctus. et istas ul' nuc. Et prope hec septe solu quata dicut. Numerus. ozo. Temp'. Loc'. linea. Supfities. Corp'.

Accides etia dicim' quata q i eis s'. Silz. actione. motu. Coloze. et huiusce modi. Vt si m'lto tpe facta sit actio: vl' mot' dicim' m'lta actione et m'ltu motu.

Et si breuis: breuē actionē et motū. Si in
corpore sit multa albedo dicimus multam
albedinē: et si modica, modicā.

Quātitatis quoque alia diffinita: alia indefinita.
Definita est que potest mensurari vel numari.
Indefinita vero que sua excellētia et
multitudine: superat omnē mensurā et nu-
merū. Et dicitur magna et multa indefinite.
Vt dicimus maximā fuisse charitatē
dei in nos: et maximū misterium vbi dei.
Aristoteles vero plus et minus magnum
et paruū: simplū et duplū et alia huius-
cemodi supponit predicamēto ad aliquid.
Et nos dicimus eādē rem diuersimode ac-
ceptā: diuersū posse sortiri predicamētū.
Vt quoque demonstrat numerū et mensurā: sub
quantitate esse possunt. Vt vero habent re-
lationē et respectū mutuū ad se: sub predi-
camēto ad aliquid. Magnum enim ad paruū
dicitur magnum: et duplū ad simplū: et sic de
aliis. Corpus quoque ut physicū est et naturale.

Subsita erit: ut nõ mathematicũ ⁊ me-
nsuratũ: sƀ quãtitate. Itẽ quãtitatis
alia magtudo: alia mltitudo: magni- ⁊
tudo mẽsurat: mltitudo numat. Et
quãtitũ magtudine cõseqt: quot nõ ml-
titudinẽ. Tres aũt sƀ ppetates quãtitatis:
q̃ dicũt cõsequẽtię. Prima ẽ ne quod
hãt cõtrariũ nalit. Cõp. n. nalit
⁊ ex se nulla hƀt cõtrarietatẽ. ut nõ
ẽ accidẽt albũ ⁊ nigr cõtrariũ hƀt.
Et duali numo nõ ẽ ali numus cõtrari.
Si. n. esset hoc, mlti essẽt. Nã oẽs alij
numi cõtrarij essẽt: ⁊ natura ĩueni-
ret iniqua: q̃ uni mlta cõtraria oppo-
suisset. Neq. n. equũ ẽ uni plura op-
posita esse cõtraria. Secũda ppetas: ne
ad mittat plus: aut minus. Neq. n. due
palme magis due st: q̃ duo hoies. Et
nõ habẽs cõtrarietatẽ nõ ad mittit
plus aut minus. Tertia soli ⁊ omni quã-
titati: i ẽ equalitas. linea. n. linee et inequalitas
equalis ẽ ⁊ ĩequal:

De p̄dicamēto ad aliqd:~

Ad aliqd ea sūt: que qd' sūt aliorū esse dnr: vl' quorū alterū ad alterū ē. Et aliorū qdē eē dnr: vt pr̄ filij. pr̄. n. filij dr̄ pr̄. Ad alterū uō. vt mag' ad puū: ꝛ mlt-tū ad modicū. Nō. n. mltū modici dr̄ sꝫ ad modicū. Neqꝫ qd' pse ē, ad aliqd esse dr̄. Sꝫ qd' hꝫt respectū ad alterū: ad aliqd dr̄. Ita vt eorū q̄ ad aliqd sūt: sit vna hypoostasis ꝛ psona: ī quo vide-licet ad alterū dicūt'. vl' respectū mu-tuū hn̄t. At uō eorū q̄ ad aliqd sūt: alia eodē noīe appellat': ut amic' amici: amicus. īimic' inimici īimicus. Alia uō diuso noīe. vt pr̄ filij pr̄. p̄ceptor discipl' ~~filij~~ p̄ceptor: Alia sūt aliqua p excessū vt mai' minore mai'. Aliqua sedm̄. discernēs ꝛ discretū: vt sciētia sciētis scia. Scia. n. discernit ꝛ iudicat scitū: ꝛ cognitio cognitū: ꝛ sensus sensati sen-sus: ꝛ positio positi positio: ac statio statis

32

statio: et reclinato reclinati reclinatio:
et cetera huiuscemodi. Aliqua item secundum
potentiam et impotentiam. Potentiam quidem ut ca
lefaciens et calefactum. Impotentiam non secundum
privatione potentie: quemadmodum dicimus
oculum habere impotentiam videndi deinde speram
quod luce careat. Aliqua secundum causam et cau
satum. ut pater filii pater. Proprium autem eorum que
ad aliquid sunt: est per conversionem dici: Amicus
enim amici amicus. preceptor discipuli pre
ceptor: et discipulus preceptoris discip
ulus. Item natura simul esse. Est autem simul esse
natura: inferre simul et inferri: auferreque
et auferri: pater enim cum fuerit et filius ne
cessario fuerit. Et filius cum fuerit et pater
omnino fuerit: paterque cum non fuerit: neque
filius fuerit. Cuius enim erit filius. Et fi
lius cum non fuerit: neque pater fuerit. Quia
enim non habet filium non est pater. Ita ut auferat
pater una cum filio: et filius una cum patre.
Auferatur autem non persona eius: sed respectus.

32

Nã ↄ̃si filij psona maneat nõ tñ manet
filius. Qr .n. nõ ħt patrē neqʒ dr filius.
Qz si dicim᷒ filiũ defũcti: nõ ppe sʒ
abusiue dicim᷒. vl' tamqʒ nõ defũcti
pris. Qr utiqʒ nõ desijt esse / ob aĩe ĩ
mõtalitatē. Sciendũ uõ ē qd' libet
predicamẽtũ gen᷒ esse generalissimũ.
ↄ habē genera ↄ spẽs sb altnas: ↄ dif
ferẽtias spetiez cõstitutiuas: discre
tiuas aũt generz: Spetiesqʒ spetialissi
mas ↄ ĩdiuidua. Neqʒ tñ cõstitutiuas
differẽtias dici sbstãtiales nisi solius sb
stãtie. Neqʒ ĩdiuidua dici psonas ↄ
hypostases nĩ soli᷒ sbe. Id uõ haud ig
norãdũ ē. Qz et ipã sbã ut genus
ↄque respectũ ħt: ad alia sub ea q̃
sũt ad aliqd ad duci possũt. Gen᷒ .n.
spetiez gen᷒ ē / ↄ spẽs generis spẽs
sũt: adeoqʒ ita ad aliqd sũt. Itē que ad
aliqd sũt: ↄque pconiusionē dnr. vl'
hñt respectũ ĩsidentē cũ ipis sbstãtijs.

aut nō ī sidētez cū ipis acīdētib᷑. Et
sīqdē īsidentē hnt nālis ē ipē respect᷒.
vt pris ⁊ filii. vl' nō nālis. Q᷑ si nō fue
rit nāl': Erit ex fortuna: vt hius ⁊ aut
dns: aut ex arte: vt discipul᷒ ⁊ ma-
gister: vel ex electiōe: vt amic᷒ ⁊ amic᷒:
ī inimicus ⁊ īimic᷒. Q᷑ si nō ī sbiis: S᷑
ī accidentib᷑ fuerit. aut ibidē nāl'.
vt duplū ⁊ dimidiū: aut nō nālis:
s᷑ acqsitus: ⁊ partus studio vt sciētia.
Oportet aut ea q̄ ad aliqd sūt an q̄ ad
aliud pdicamētū trahāt ex se ipis
diligēter cōsiderare: ⁊ tunc ex qualitate
respect᷒ trahē ad ea que ad aliqd sūt.
Decet. n. vnū qdq᷑ prius absq᷑ vllo re-
spectu ēē: dē ī dē cōsyderari ī eo re-
spectu. De qualitate ⁊ quali.

Qualitas ē s᷑m qm̄ q̄les dicim᷒.
Iste qualitas ē aqua denoīatiue
dnt pticipia ejus. A prudētia. n. pru-
dens dr: q prudētiā ht: ⁊ calidus qui

particeps ē caliditatis. Sciend aūte
genāliusesse quale ipa qualitate: quale. n. sigt
qualitatē: 1 participiū qualitatis. vi
delicet caliditate 1 calidū qd ht
caliditate. Quales. n. sūt q hn̄t qua
litate: Sic q hn̄t caliditate calidi:
1 calidi quales sūt: caliditas aūt qua
litas: Sepe aūt dr 1 ipā qualitas q̄le.
Idē ē i quāto 1 quātitate. Quali
tatū uō alie i sūt corporib ai̅atis. vt
discipline ac uirtus: egritudo 1 sani
tas. Dicuntq habit9 1 dispositiones. Alie
i sūt tam ai̅atis q iai̅atis: vt caliditas
frigiditas: forma: figura: potētia
impotētia. Et ex his quedā sūt potē
tia: quedā actu: 1 q sūt potentia faci
unt potētiā 1 ipotētiā. Que actu
aut penit9 accipiūt: vt caliditas p to
tu igne. Et albedo i tota niue 1 lac
te: faciūtq passione uel passibilem.
qualitate. aut i supficie: faciūtq figurā
1 formā

Sūt uō qualitatis spēs quatuoꝛ: habitꝰ
⁊ dispositio: potētia ⁊ ipotētia: passio ⁊
passibilis qualitas. figura ⁊ forma. Dif-
fert aūt habitꝰ a dispositiōe. Q̄m habitꝰ
diuturnioꝛ ē: ⁊ difficilius mouetᷣ. Ut
prudētia. Nō .n. quis facile mutatᷣ ex
prudentia ī insipiētiā. Similiᷣ ⁊ sciā.
Nā quod quis studiose scit ⁊ cognoscit
nō facile illud amittit. Habitꝰ et ē for-
titudo tēperantia ⁊ iustitia. Dispositiōes
sᷓt quecūq; mobilia sᷓt ⁊ facile mutātᷣ.
Ut caliditas ⁊ frigiditas egritudo ⁊
sanitas: ⁊ huiusmodi cetera. Disponitᷣ
.n. hō ƀm hec ⁊ facile mutatᷣ: ex calidi-
tate ī frigiditatē: ex egritudine ī sa-
nitatē. Et tn̄ hec ēt q̄ apellanꝰ dispo-
sitiōes. Si īsideat: ⁊ difficile mutetᷣ habitꝰ
sᷓt. At uō gnālioꝛ ē dispositio: cū ēt habitꝰ
pmo sit dispositio. Disponitᷣ pmo hō ꝑ hāc:
deind' ī habitū trāsit cū ī ea pseuerat.
Secūda spēs q̄litatis ē potētia ⁊ ipotētia.

que actu nō sit: sȝ habit dispositioē / ⁊ potē-
tiā nālē: et iteȝ ī dispositioēm: ⁊ ī eptitu-
dinē. Dicimꝰ. n. pueꝝ potētia musicū et
si musicā actu nō habeat. Nā aptitudinē
hēt ad eā suscipiēdā. Equū vō īmusicū
dicimꝰ q ⁊ actu nō hēt musicā: ⁊ impotēs
ac ī eptꝰ ōmino ē ad eā acgrēdā. Duꝝ
et dicimꝰ potētia habē / ⁊ nō facile diui-
dat. Tertia spēs passio ⁊ passibilis
qualitas. Ut caliditas / albedo / frigiditas /
nigredo / alia istiusmodi. Passio aūt facile
mouet' quēadmodū dispositio. Ut cū
aliqs p̄ pudore erubescit. Ul' p̄ timore
pallescit. Passibil' vō qualitas difficillime
mouet' ⁊ recedit / quēadmodū habitꝰ.
Et passibiliū qualitatū: quedā, passioē nō
fuīt neqȝ aliūde sȝ nāliter ⁊ sbstātiue
sūt: ut ī ēē ligni sbstātiue caliditas ⁊ melli
dulcedo. Neqȝ. n. id p̄ pātā ē caliditas: aut
melli dulcedo. Neqȝ cū p̄mū ipa essent
susceperūt postmodū caliditatē ⁊ dul-

cedine. Eādē tñ passionē faciūt. vt ego
sentio. Nā ignis cū calidus sit calefacit nos:
⁊ mel cū sit dulculū dulcefacit nos. Alia
uō ab aliq̂ passione idest mixtiōe fiūt:
⁊ faciūt nō nullā passionē sensib; nr̃is.
nō tñ illā q̄ ipā habuerit. Cuiusmodi
sī colores. Nā albū factū ex quadā pas-
siōe idest mixtione passionē sane facit
circa uisū: hoc ē discretionē dilatationē.
⁊ claritatē q̄ndā: nō aūt dealbat nos.
Passibil' ig̃ q̄litas que fuerit cōnatural'
⁊ cōsbalis: vel toti spēi īest: vt caliditas
toti ig̃: vl' nō toti vt nigredo ethiopib;
tantū: nō .n. oēs hoīes nigri sī. Hec aūt
cōsiderat nō solū circa cōpus: ſ; et cīca
aīam. Quarta spēs qualitatis figura
⁊ forma. Figura aūt tā ī aīatis q̄ nō
aīatis dr̄. Forma uō ī aīatis solū. Quasi ī
nō aīatis dicat forma vl' aliqd bn̄ formatū
: nō ppie ſ; abusiue dr̄. Generalior ig̃ ē
figura: nā ⁊ forma uocat figura In.

aĩator nõ figura nõ uocat forma. Recti
tudo ẽt curuitas qualitates sunt. qualia
aut ut plurimũ denoiatiue a qlititibz
dnr: vt a caliditate calidũ, nõ nlla et
equiuoce: vt musica sciã, amusica mulier:
que ht musicã sciam. Nõ nulla diuisi
uoce. vt a uirtute studiosus dz nõ vtuosus.
Passione aut dicim⁹ duplicẽ esse. vl qd
pride passũ ẽ, et reducit ad qualitatem.
vt pridẽ de albatũ uestimetuz dz albũ:
vl qd nũc patit: et reducit ad pdicame
ntu: qd ẽ pati: vt nũdũ de albatũ: sz
qd nũc dealbat uestimetũ. Preterea
qualitates c͡opoza nõ sunt, sz ĩ c͡opozea. Na
si corpoa essẽt, caderet ĩ predicametũ
sbe: et oĩa ẽt accidẽtia ĩc͡oporea sunt neqz
p se stãt: nisi ĩ sba uideri queũt. ẽt
sbales qualitates: sb pdicameto sbe sunt:
ptes. n. eius sunt quasi illa diuidetes: ĩ
diffinicione ẽi cadũt sp̃etiez: vt ho ĩ genẽ
sb aĩali et ptes eius vt. petrus paul⁹ et Joãnes

sb pdicameto ipiug aial'. Na sb qcuqz pdi
cameto cadit totu: sb eode ptes eiug. Sta
ne aleue/vl' i magtudine e ut i libratis.
a tunc sb quatitate st. vl' i sb ut i elemetis
videlicet igne/aaqua: a tuc ad sbam tra
hut' qi ad sbales differetias: Similr de sta
araz: Si sb statiue isint elemetis: ad sbaz
ducut'. Si uo iductiue i vestimetis: ad
pdicametu qd e. iace transeunt: Sut. n.
positiones. Tres aut st ppetates/vl' cose
quetie qualitatis. Prima qp cotraria su
scipit: Calidu. n. e cotrariu frigido: a
albu nigro. Secuda qp alia maior: alia
minor. In vnaqz. n. cotrarietate. e mai'
a min'. Et mai' itesio e: min' remissio.
Dicim'. n. hec spes mali maior: hoc albu
min': hoc frig' ite itensius: Illud remissi'
e. Tertia cosequetia qualitatis: a maxi
me ppa e equalitas/a iequalitas. figu
ra aut cotrarietate no ht. Neqz priua
tioes oes negatiue tatuz dnt': sz alique

et affirmatiue. vt cecitas et surditas. Item
no omis spes affirmatiue dr: sz et negatiue.
Vt itepantia cu sit spes malitie no affir-
matiue: sz negatiue dz. Et appositio affir-
matio dz. vt bonus e remotio uo negatio.
Vt bonus no e: qm uo dicimus. ἀνομος ex
idest ex lex iniustus. α negatione signt
no alit ac οὐ idest no. Si enim dicim
hoc albu eqle e illi albo no dz sm qua-
litate sz sm quatitate. Et hec superficies
equalis e illi superficiei no dicimus sm
quatitate sz ut pticeps e qualitatis. Ergo
quatitate aut esse simile et dissimile.

A facere. Pati:

Actio et passio seu actiua et passiua po-
tetia. Sub qualitate sunt. Agere uo et pati sba
queda e: atqz itide agens et patiens. Agens
igitur e i se ipso habe causa actionis. Pati
uo i se et i altero habe causa patiedi.
Quemadmodu opifex et opificium:
opifex n. i se ipm ht causa opificij.

Opificiu uo ī opifice ht pncipiu sui
In se ipo aut aptitudine passioīs. Opi-
ficē aut hoc loco artificē dicim9. vt ar-
chitectu. opificiu uo mat'ia sbiecta
ipi artifici. veluti lignaria. zpa.n. sb ē ati-
fici. In agēdo uo / apatiēdo aliqua dnr agē
simplicit: vt ī artib; comuib; / ludicris:
qualis qz lignaria / aferraria ptinet. In
qb; et cu destiterit artifex: artificiu;
pseuerat. Na et si edificator cessauerit:
stat tn edificiu. Differt aut quodā mō
actio / afactio q greti. ποίησιν καὶ
πρᾶξιν dicūt q actio ē ī pseuerātib; vt
dixim9. factio ī recedentib;. Cu uide
licet q facit destiterit. Quēadmodu
ī eo q tibijs canit: ipo.n. desistēte de-
sistit / tibicinatio esse. At uo cōtemplari
no agē dicim9: ī astronomicis: geome-
tricis: arithmeticis: fantasticis: q ceteris
istiusmodi. Itē ī no aiatis: vt igne lapide.
ligno. Prima ig ī rationabilib; st: Secunda

i brutis et i aiatis: nō i quātū aiatū faciut.
Ƶ i quātū cōp^s cōpori addiɀciut. Due uō
ꝓpetates sꝫ huius pdicameti. prima
cōtrarietatē suscipe: calefice. n. ⁊
frigefice cōtraria sꝫ. Secūda habē
magis ⁊ mi^n. Cōtingit. n. plerūqꝫ ma
gis calefacē: ⁊ mi^n frigeface. Itē magis
frigē: ⁊ mi^n calē. Et i cūctis pdicametis
videm^s agere ⁊ pati. In sba. n. genera
re ⁊ generari. In quāto numerare:
⁊ numari. In relatiuis ꝑ adaliqd. co
geminare ⁊ cōgeminari. In qualitate
albifacē ⁊ albificari. In iacere: sedere
⁊ aliū i sedē facē. In habē ferre ⁊ fer
ri. In vbi circūdare ⁊ circū dari.
In quādo: circūscribē ⁊ circū scribi

Iacere:—

Iacere ē quodāmodo habitū habē
adalterz. vt cop^s cū iacet ad huiusce-
modi positionē. vl' reclinationē: vl' ca
thedrā: vl' stationē. Spēs uō iacedi sꝫ tres.

Stare: Sedere: et decubare: nam rectum esse facit stare. partim vero iacere. protinus stare facit sedere: omnino autem iacere facit decubare. Iacere vero non ostendit quod: neque locum: sed ipsam positionem iacentis ad locum. Iacentium autem aliqua iacent naturaliter: ut elementa in propriis locis: quemadmodum. terra. aqua. aer: ignis. Aliqua vero secundum positionem et artem: ut statua: canys et huiusmodi. Alia est diuisio que ait: quod iacentium aliqua sunt stabilia. ut terra: Aliqua mobilia ut corpora celestia. Item iacentium aliqua potentia iacent cum possint de ambulare. Aliqua vero actu. cum videlicet iacent. Ubi:~

Ubi locum significat. Interrogati enim ubi est ille respondemus in edibus: in foro: que locum perfecto significant. huiusce vero predicamenti: Species sunt secundum locorum differentias. Superius inferius. Dextrorsum. Sinistrorsum: ante. Retro.

Quando tempus demonstrat. Quando:~ Interroganti enim. quando aduenit ille.

iacet

respodem⁹ bienniu vl' trienniu ab h inc.
que sane tps signt. Spes aut huiuspdi
cameti tot st: qd differetie tpis: que
scilicet tres st: presens. preteritu. et fu
turu: ~ Habere: ~

Habere e sba circa sbam: et i nuit coti
nere vl' cotineri: ac nulla pars est
rei: Cotinet. n. tunica armatura et hu
iuscemodi. Cotinet uo anulus: aut ali
qd assimile huic. Oportetq3 tacotines
q3 cotetu3 sbantias esse. Na si alteru
sba sit. alteru accides vt scies et scia.
no vtiq3 erit sb pdicameto habere.
Differentie uo habedi st. Sz dm diffe
retias eoru que st. Vel. n. Inaiata st.
ul' aiata. Et aiatu qde habe dicim⁹.
vt filiu3: equu et huiuscemodi. In aiatu
uo vt anulu: calciametu. Sz et alijs
pluribus modis. di. habe equoce deqb3

Opositeris dicem⁹. De oppositis: ~
Omne qd oppoit: vl' opponit vt res

vl' ut oro. Et si q̄de oro opponat' oroni
fit negatio ⁊ affirmatio. Affirmatio aut̄
ē dicē qd īsit alicui: vt bon' ē. negtō
qd absit ab aliq̄: vt haud bonū ē: ⁊
uocat' utraq̄ enūtiatio. Q' sīut res
opponit'. Aut ad ea que cōuertūtur
dr ⁊ facit corelationē: ⁊ ad aliqd: que
mutuo agūt ⁊ īferūt parit'. vel tan
q̄ ad ea que cōuūt: ⁊ habitū nō
habet. Et hec vl' mutuo cōuertūt:
⁊ tū ea vtraq̄ sīt. sm nām: ⁊ faciūt
opposita: vt caliditas: ⁊ frigiditas. vl'
hoc qd trāsmutat ī alter': alter' uō
nō trāsmutat. Atq; hor' alter' ē sm
nām: alter' pter nām. faciūtq;
opposita. Sed'm puatione: ⁊ habitū:
vt visus ⁊ cecitas: habitus. n. ē visus
ab habendo: Priuatio uō visus uel
habitus cecitas. Oppositor' uō aliqua
sīt i mediata: aliqua mediata. Im
mediata sīt illa: quor' alter' necesse

ē ī esse s̄biecto de quo p̄dicat᷑. Vt egri
tudo ⁊ sanitas ī corpore aīal'. Et .n. ne
cesse ē ī esse corpori vl' egritudinē: ul'
sanitate. Egritudinē uō dicim⁹: om
nē nature p̄uisionē. Mediata s̄t ea:
quoꝝ alteꝝ nō ī ē necessario ipi s̄bie
cto: de quo p̄dicat᷑. Vt albū ⁊ nigrū:
Sūt .n. opposita: ⁊ alteꝝ eoꝝ nō iest
corpori necessario. Neqꝫ .n. necesse ē
oīa corpoꝛa esse ul' alba: vl' nigra. Sūt
⁊ aliqua fusca: ⁊ rufa. Nisi alteꝝ op forte
positoꝝ dete᷑minate īsit nature. Vt
caliditas igni: ⁊ frigiditas niui. Medi
atoꝝ igr̄ aliqua noīa hn̄t. Vt mediū
albi ⁊ nigri fuscū dr̄: aliqua uō in
noīata s̄t. Mediū .n. iusti ⁊ ī iusti: nō
hꝫ nomē. Sꝫ negationē vtriqꝫ cogno
sit᷑ qđ mediū ē: vt neqꝫ iustū neqꝫ
ī iustū: Cōsecut᷑ uō opposita: p̄prieta
tes quatuoꝛ. P̄ma qꝛ bono opponit᷑
necessario malū. Malo uō aliqn̄ bonū:

aliqñ aliud malũ. Cõtinẽtię .n. opponit̃
ĩ temꝑantia. Inteꝑantię uõ aliqñ cõtinẽ
tia: aliqñ stoliditas: ẽ aut̃ stoliditas nullo
affectu moueri aut affici. Inteꝑãtia igr̃
deffect⁹ ẽ: cõtinẽtię: stoliditas uõ ex-
cessus. Et defectus excessusq3 utiq3 op-
ponit̃. Secũda ꝓꝓetas: q̃ ĩpossibile est:
duo opposita ĩ cõtraria: ĩ esse uni sb̃-
posito s̃m idẽ. Neq3 .n. cõtingit aliqñ:
socrãtẽ egrotare ⁊ sanũ esse pariter.
Vl̃ s̃m idem mẽbroꝝ frigẽ ⁊ calidũ
esse. Tertio q̃ opposita st̃ ĩ eodẽ sb̃iecto
ul̃ genẽ ul̃ spẽ ul̃ nũo. Genẽ ut ĩ
simplici corpoꝛ albũ ⁊ nigꝝ. Spẽ ut
ĩ corpoꝛ aĩal̃: egritudo ⁊ sanitas. Nũo
manifestũ ẽ. Cõtingit .n. corp⁹ ĩterdũ
cõtraria suscipe: s̃m ip̃ius trãsmuta
tionẽ. Quarta ꝓꝓetas ẽ: q̃ opposita
vl̃ st̃ sb̃ idẽ gen⁹: ut albũ ⁊ nigꝝ sb̃
coloꝛẽ. Vl̃ sb̃ opposita genera: ut iusticia
⁊ ĩiusticia: ĩ aĩa hoĩs. Sub bonũ ⁊ maluꝫ:

que utiq3 ⁊ ipa opposita sunt. vel ipa opposita genera sunt: ut bonum ⁊ malum. hec .n. opposita ⁊ genera sunt utraq3:—

De habitu ⁊ privatione:—

Habitus primum dicitur actio habiti ⁊ habentis ut armorum ⁊ armati. i. induentis ⁊ induti. Secundo actiones acquisite que singulares sunt: Siue sint naturales: siue animales. Naturales quidem ut caliditas in calidis. Animales: ut sciencia: virtus: fortitudo: paciencia: modestia: continencia. Tertio quod nundum habet. Sed aptitudinem habet suscipiendi. Quod primum significatum est eius quod est in potencia. Quarto naturalis qualitas idest naturalis habitus ut caliditas ignis: ⁊ visus dormientis. Quod primum significatum est eius quod est in potencia: potest enim ardere: actu autem non ardet. Primum uero significatum eius quod est actu. Quinto ut finalis actio: sic visus ducdum videns. Et caliditas ducdum calefaciens.

Priuatio aūt ē abiectio habitus. Op-
ponit̃ qз p̃mo significatiōi habitus.
puatio vз armor̃ ul' uestimēti. Secū-
do mō dr̄ puatio abiectio habituū
acqsitor̃. vt qn̄ calidū ī frigidat̃.
Tertio qd̄ neqз ōmino natū ē ad gens
habendu: vt dicim̄ ifante habere
aptitudinē ad musicā: nō aūt ficū.
Priuata ē. n. ficus. Qm̄ gen̄ platar̃.
nō ht̃ aptitudinē ad musicā susci-
piēdā. Et gen̄ iterdū aptitudinē
ht: aliqua nō ipsius ſpēs nō ht. vt
aīal aptitudinē ht videdi: Talpa
aūt ſpēs aīalis nō ht. Quārto oppoīt̃
abiectio potētie que ē sm habitū.
Quīto abiectio finalis: qd̄ supi' dixi.
Qm̄ sm puatione habitū oppositor̃
opponut̃: idest potētie sine actiue
sine passiue. Trib' mō designatur
vera puatio. primo qr nata ē habere: vl vt habeat
neqз tn̄ ōmino hab'. secūdo qr aliqn̄-

41

vl vt habeat

nata ē habē. Tertio q hic nata ē habere. Sic lapidē nō dicim⁹ esse cecū: neq3 .n. natu ē ad habedū habitum visus. Neq3 nup natū cane dicim⁹ cecū. Neq3 nup genitū infantē edentulū. Dū n nent° coꝛ aliqd tp̃is nat° ē ad ea habenda. Neq3 pede cecū dicim⁹: cū minime inatū sit aīali habē habitū visus ī pede. Q̄ ig sm tria hec natū ē: vt habeat ⁊ nō hēt pꝛiuatio dꝛ. Prius ⁊ posteri⁹.

PRius quadrifaria dꝛ: ⁊ pmū ac ppe dꝛ qd pꝛius tpꝛe. hos aūt qui aīam hn̄t senioꝛes vocam⁹: q uō nō hn̄t antiqoꝛes ⁊ vetustioꝛes. Abusiue tn̄ accipit īterdū alteꝛ pro altero. Secūdo mō p̄us dꝛ aliqd nā. Q̄ qdē ī fert: nō autē īfert: pimit nō pimit. vt aīal p̄us hoīe. Animal .n. si nō fuerit: neq3 erit ho: aīal naq3 ē homo. homo vo si nō fuerit: erit tn̄ aīal.

na ⁊ equus ⁊ canis aial sit. Et ho si fuerit: erit omino aial: aial. n. e ho. Et si aial fuerit: no tn erit ho necessario. Sz forte canis equus ⁊ cetera eiusmoi. Tertio dr qd prius ordine: sm qd dicimus. alpha esse prius. Beta: ⁊ priores nuis syllabis. Quarto qd prius e digtate: quopacto dicimus episcopu: priore psbytero. Explodut aut no nulli hunc quartu modu. cu primu possit esse ex ordine: sm ex dignitate. Quinto vt dicimus: priore causam causato. vt Socrates prior e sua imagine. ipse. n. e causa eius. Et pr prior e ac maior filio: cu ipse sit filii causa: ⁊ filius genitus sit ex patre. Quare ⁊ diuus gregorius sm huiuscemodi sigficatu: accepit qd dr i euagelio a dno nro. Pater maior me e. alii no addiderut: prius sm intetione. Quo pacto dicimus pariete priore fudameto. Sz hec dr

magis s'm quãtũ modũ ex dig̃tate.
Na prius ẽ ĩtentiõe: posterius uõ re.
Quod uõ modis dicit' prius totidẽ
ꝯ posterius. Prius q̃ ꝯ posterius: magis
ꝯ min9: nõ s't equiuocoꝝ: s3 eoꝝ que s't
ab vno:~ ·Simul:~

Simul dñr p'e ꝯ p'mũ quoꝝ g'natio
ẽ ĩ eodẽ tp'e: vt sicut nascat' eodem
momẽto. Hic modus opponit' p'mo
mõ eoꝝ que sig̃ficat' p p'ius. Secũdo
dñt' simul ea que mutuo s't ꝯ nõ s't:
Et alteꝝ ẽ causa vl' causatũ alteri9:
Vt duplicatũ ꝯ dimidiũ. Simul. n. ĩ-
ferũt: ꝯ auferũt. Et hic modus op-
ponit': Secũdo ꝯ q'nto mõ dictoꝝ p
prius. In sc'do. n. modo nõ ĩferũt neq3
auferũt parit'. In q'nto uõ alteꝝ ca-
usa alteꝝ causatũ ẽ. Tertio dñt' si-
mul obcuiuse sp'es. Obcuiuse aũt
sp'es dñt': que deducũt' ex eadẽ diui-
sione. vt rationale ꝯ irrationale ex

aīali. Hic aūt mod⁹ opposit᷑ pmo ꝛ secd̄o ꝛ fere aliis trib⁹. De Motu:—

Motus ē pfectio enꝭ qd̄ ē i potētia. Vt tale ē. Sic eſ qd̄ i potentia statua ē pot eīm suscipe spēm statue. Est igᵣ pfectio eris existētis ī potentia statue. Dissolui . n . potest ꝛ liquefieri : formari ꝛ fingi . expoliri ꝛ elucidari que oīa fiūt p motū. Inquot : quot igit᷑ pdicamētis . Potētiae i totidē ꝛ mot⁹. Et ī qb⁹ nō ē potētia : ī eisdē neqꝫ mot⁹. est aūt pmū ī sba : quātitate : qualitate : ꝛ vbi. In sbā generatio ꝛ cōruptio. In quātitate īcremētū : ꝛ decremetum. In qualitate alteratio. In vbi qd̄ circūfert᷑ : que uocat᷑ circūferētia. Et qd̄ recte mouet᷑ : que dꝛ rectalatio. Cuius sane differētis sex sᷓ. Supius. Inferi⁹. Interius. Exterius. Dextrorsū. Sinistrorsū. Septē aūt erūt. locales mot⁹. Si circūferētia addas. De eīm . qd̄ trāsmutat

vl' sm se totū trāsmutat: vl' sm aliq̄
ptem sui. Et si qdē sm se totū trās-
mutat facit generationē 7 cozptioēz.
Si sm ptē ī quātitate: facit augmētū
7 diminutioēz. Si ī qualitate facit
altatione. Si vō sm circa idē mu-
tatione facit sd'm locū: locus. n.
neq; ē aliqd motū: neq; aliqd eoz
que ī eo sūt: sz his que mouet accidit
7 circa motu ē. Differt aūt generatio
7 cozuptio. Generatio. n. ab eo qd nō
ē ī id qd ē exit: 7 fit qd nō erat pus.
Cozuptio aūt conūsi ab eo qd ē ī id qd
nō ē mutat. Itē augmētū 7 diminu-
tio. Augmētū. n. ē motū ad plus: dimi-
nutio mot' ad mīn'. In alteratioē si-
milit' opposite passiones 7 qualitates:
vt caliditas 7 frigiditas: albū 7 nigz.
Opponit' igr gnatioī cozuptio: augmēto
diminutio. Alteratioī vō opponitur
qes: nā opponit' frigiditati caliditas.

Cū nō calidū fine accepit/ ꝯ puenerit
ad sumū caliditatis qescit ꝯ cessat a ca -
loze amplioz: atq3 ibi quies ē. Jta ī mu -
tatiōe que ē ſm locū opponūt q3 qes ꝯ -
mot⁹: ꝯ cōtraria sūt eo mō quo motus
supioz cōtrarius ē īferiozi: Nā si qis
pilā ī altū iactet/ nō pꝰus mouebit ad
īferioza: q̄ fiat queda qes. Celloz uō
motui nullus ē cōtrarius mot⁹. Alte -
ratio aūt seq videt reliquos motus.
Et.n. qd generat ꝯ cozrūpit: qd minuit
ꝯ auget: qd mouet ſm locū oīno al -
terat. Jn reliqs uō nālib; motib;: ꝯ si
repiam⁹ alteratiōnē: seq ceteros mot⁹
ut dixim⁹: tn̄ cōtigit īterdū alterati -
one fieri absq3 ullo motu. ut ī lapide
q calet īterdū: interdū frigescit. Neq3 ∴ friget.
aut n͡ auget: aut minuit: aut generat:
aut cozrūpit. Jtē ī reliqs eiusmodi. Jtaq3
q̄uis alteratio sequat reliquos motus:
tn̄ ī sola pse plexq3 videt. unde ꝯ fatet

eoꝝ differẽtiã. Motũ uõ dicit aristo
teles mutatiões. In quīto. n. physicoꝝ s
mone: ostẽdit qđ generatio, et corruptio
mutatiões quedã sũt: ut Mot⁹ uõ nõ
sint. Quia vz mot⁹ fiat cũ salute rei.
In aũt alteratioẽ aũt, et mutatioẽ sm locũ.
duo ait esse ꝯtria: idest cõtrariũ mtũ
et qetem. Sciendũ qꝫ haud esse ipossi
bile sm diuisa, duo vni īesse cõtraria.
Quæ. n. vt desinẽtia, et puatio. Opposita
uõ pe. vt caliditati frigiditas.

Habere octifariã dr. Habere:~
Vl. n. habitũ, et dispositione, uel
aliã qlitatẽ dicimur habẽ: vt sciam
et ũtutẽ: vl' quãtitatẽ. sic dr lignũ
habẽ tricubitã magtudinẽ. vl' taq
sbam circa sbam: quale ẽ gnus gene
ralissimũ. hoc aũt: vl' circa totũ cõp⁹:
vt vestimẽtũ: vl' circa ptẽ, ut ãnulus
ĩ digito. vel taq ptẽ ĩ toto: vt dicim
habẽ manũ. vl' taq ĩ uase. vt dimus

metretã hẽbere vinũ. vl' tã q̃ possessiões.
vt dicimur habẽ agꝛ ul' domũ. Dici
mur et habẽ vxorẽ: ⁊ vxor dꝛ habẽ
viꝛ. videtꝛ tñ hic mod' alien' esse ab
habẽ: qm̃ coñtitꝛ. Jde. n. videtꝛ esse viꝛ
habẽ vxorẽ: ⁊ vxorẽ habẽ viꝛ: neqꝫ
. n. alteꝛ supat alteꝛ. Sꝫ eque ac ĩ dif
ferentꝛ se habet. Si aũt ⁊ possessoꝛ posse
ssionẽ h̃t ⁊ possessio possessorẽ atqꝫ cõ
ũtũt: nõ tñ vt uir mulierẽ: ⁊ mulier
uiꝛ. Possessoꝛ. n. p̃e possessionẽ h̃t ⁊ po
ssidet: ⁊ ex hoc possessoꝛ dꝛ mag̃s ha
bere: possessio uõ haberi. Jd q̃ certissi
mũ ẽ habẽ poni ĩt equoca. Nõ nulli
uõ totidẽ differẽtias cõcedũt habere:
qot cõcedũt agere ⁊ pati. Queadmo
dũ. n. agẽtia: ⁊ patientia. i. vl' aiata
sꝛ: vl' ĩ aiata: Jta ⁊ hic: habẽs ⁊ habitũ
vl' aiatũ ẽ: vl' ĩaiatũ. Differẽtiũ ig.
generꝛ eedẽ erũt differẽtie. Licet
ẽt dicẽ q̃ habens ẽ vl' circa totũ cop'.

vl' circa pte. Et rursu hoc / ul' arme est vl' ornatus. De enutiatioe: affirmatioe / et negatione:~

Affirmatio et negatio enutiatioes dnt. Affirmatio aut sigt qd i sit alicui: hoc e qd sit aliqs. vt socrates phylosophus e. Socrates deambulat. Negatio demostrat qd no i sit alicui: hoc e qd aliqs no sit. vt ille no e sapies: ille no ambulat. Omni aut affirmatioi oppoit negatio: et omni negationi affirmatio. Iam affirmatio no negatio / q affirmatio opposite cotradictiones dnt: et necesse e: alteram vera: altam fallam esse:~ l'cu oppnut

De Comunicatioe: et dria vniusalium.

Hec quoq voces i eo comunicat: q oes de pluribus pdicatur. In eo differut: qd gen' pdicat de pluribus: et differetibus spe: i eo qd qd est. spes pdicat de pluribus: et de differetibus nuo: i eo q qd e. Differetia et accides

p̄dicat᷑ de pluribꝫ: de differētibꝫ spē
ī eo q̄ quale ē. ¶ Propriū p̄dicat᷑ de plu-
ribꝫ: ꝛ de differētibꝫ nūo: hoc sm̄ vnā
spēm. Et de ipis ī diuiduis: que sb̄ ea
cōtinet᷑: ī eo q̄ quale ē. ¶ Differt aūt
differētia: ab accidēti: q̄ differētia sbal
ē ul' pars sbe ipius suppositi. Accidens
uō nō tanq̄ pars ē sbe: sꝫ tanq̄ absstati
ale: hoc ē ānexū sbe:~ Differētia

Q et cōmūicatio generis ꝛ differētie:~

Ommunia generis a differētie sꝫ
q̄ vtraqꝫ īcludūt spēs ꝛ ī diuidua. ꝛc
p̄dicant᷑ de his vniuoce. Jdaūt ē atē-
dendū: q̄ que cūqꝫ p̄dicant᷑ de aliquo
tanq̄ de sbiecto vniuoce: ꝛ de ipo sbiecto
vniuoce p̄dicabit᷑: que aūt equoce
nō. Propria uō generis ad differētiaꝫ: q̄
gen' ī plus ē q̄ differētia: ꝛ ahe tres
voces. Qm̄ gen' cōtinet differētias po
tentia: cū natura sit prius differētiis.
Vna differētia: p̄dicat᷑ ī quale: genus

ī quid

Q̄m ī gen̄s ē vnū differētie plures. Q̄m gen̄s cp̄parat materie differētia vō forme. Cōmūcatio et dr̄ia gn̄is et sp̄ei.

Communia gn̄is et sp̄ei sūt: q̄ vtrūq; p̄dicat de pluribus: et ī q̄d. q̄ p̄ora natura sūt hiis que sibi sbiciūt. Q̄r vtrūq; totū q̄d sūt. Prop̄a nō gn̄is et sp̄ei: q̄ gen̄s sp̄e generalius ē: q̄m sp̄es abūdat a genere differētiis. Q̄m gen̄s p̄dicat vniuoce de sp̄e: sp̄es nō nō cōuūtit. Q̄m neq; gen̄s specialissimū neq; sp̄es generalissima ē.

Cōmūcatō et dr̄ia gn̄is: gn̄is et accidētis.

Commune generis et accidētis de plurib; predicari. Prop̄a aūt vtrusq; q̄ gen̄s p̄us ē sp̄ebus q̄bus ī sūt accidētia: accidētia vō posteriora sūt sp̄ebus. Q̄r generis equalis ē p̄ticipatio: accidētiū vō nō. Q̄r accidēs p̄mū ī indiuiduis ī ē: atq; ita sp̄ebus: gn̄is aūt e cōtrario. Q̄r genera ī q̄d predicat:

accidentia in quale: vel quomodo:~
Comunicatio et differentia speciei et differentie:~
Comunia differentie et speciei: quod eque comunicant: quod semper adsunt quibus comunicant. Propria differentie et speciei: quod differentia predicatur in quale species in quid: quod differentia plures species complectitur et hec individua sibi subiecta: quod differentia naturaliter prior est speciebus: quod differentia cum differentia componitur: species non cum specie numquam:~
Comunicatio et differentia proprii et differentie:~
Comunia differentie et proprii: quod eque predicatur de omnibus quibus comunicant: et semper et omni speciei insunt: Propria vero differentie et proprii: quod differentia plures species complectitur: proprium autem solam. quod differentia non convertitur cum specie: proprium autem convertitur:~ Comunicatio et differentia accidentis et differentie:~
Comunia differentie et accidentis: quod utraque de pluribus in quale predicatur

5

47

Propria non. quod differentie continet: et non
continet. accidentia non continet. Continet
enim utraque species: ut que predicantur de pluribus
speciebus. Sed differentia non continet. Ex
quo fit quod eadem species non suscipit diversas
differentias. Accidens non continet: ex
quo fit quod eadem species: et idem individuum
accidentia plura suscipit: et plerumque et
contraria. Deinde differentia magis et minus
non suscipit accidentia suscipiunt quod contra
rie differentie non commissent: contraria
autem accidentia commiscet.

Communicatio et differentia speciei et proprii.

Communia speciei et proprii quod invicem predi
cantur: hoc est mutuo convertuntur: quod eque
communicant neque fas est prestare se in indivi
duis suis: magis aut minus. Sed omnibus
equaliter. Differentia eorumdem: quod species subalis
est: proprium accidens substantiale. quod species semper est actu: (super)
proprium interdum potentia interdum actu quod ha
bentia diversas diffinitiones et ipsa diversa

constituunt

Comunicatio et dria spei et accidetis :~
Communia spei et accidetis de plib; pdicari differetie vtriusqz . q spes i qd : accides i quale pdicat . Qz ptici patio spei vnius e : accidetium vero plurium particeps e aliqs . Qz spes nat poz e accidetib; . Qz spei participatio eque e accidetia no magis & mins suscipiut :~
Comunicatio et dria ppij et accidetis Inseparabilis :~
Communia ppij et accidetis i sepabilis : q illa qb; isut sine ipis esse no possut : atqz utriqz sp isut . Differetia utriusqz qm ppium vni spei iest : acidens no pluribus : qm p piuz couertit ad spem : accides non no . Qm accidens suscipit magis & mins : ppiuz no minime :~ De termino propositione et silogismo :~
Tractatus de logica itentione ht demostrationis que sane demostratio sylogismus e . sylogismus no copnit ex

duab; veris ppositioib; (et) coclusione. vt
si voluero demostrare aiam esse imortale.
ita dicam. Omne quod semp mobile est imor-
tale: hec est vna ppositio. Dein addo secundaz
ppositionem: aia semp mobil' est. Tertio
infero coclusionem: aia igitur imortalis est.
At vero ois ppositio: ex terminis cōstat:
et vna queq; dictio ppositiois terminus
vocatur. Terminus .n. est in quem resoluit
ppositio. vt ppositio ait: Omne quod semp
mouetur imortale est: Omne terminus dicitur
tanq pars ppositiois. Et item semp mobile
similiter terminus dicitur: (et) imortale terminus
dicitur (et) est terminus dicitur. Id quod sciendum est: quod
ppositioes conuenit veras esse: (et) coclu-
siones cōseq ex ipsis ppositioib;. Nam
si ppositionum falsa fuerit: aut ipa co-
clusio: paralogismus erit non silogismus.
Est autem simplex vox nomen: verbuz:
dictio: terminus. hec quoq; nihil interse
differunt subiecto. Solum secundum respectum

differũt. Ut homo/sm qđ ẽ sigficatiuũ
alicuiˢ dr̄ simplex uox. Ut aũt sbiectũ
dr̄ nomẽ. Ut aũt ordinẽ ħt pdicati dr̄
ũbũ. Ut aũt pars affirmatiõis ul' ne-
gationis dr̄ actio. Ut uõ pars ppositiõis
⁊ sillogismi dr̄ tminꝰ. Et ĩ ppositiõe .i.
affirmatiõe: ul' negatiõe sbiectũ dr̄
nomẽ/pdicatũ dr̄ ũbũ. Ut affirmatio
ẽ: homo ãbulat. Ho sbiectũ ẽ ⁊ dr̄ nomẽ.
Ob ambulat rãtiõez ħt pdicati: ⁊ dr̄
ũbũ. Itẽ socrates bonꝰ ẽ. Socrates sbie-
ctũ ẽ ⁊ dr̄ nomẽ. Bonꝰ ẽ/ordinẽ ħt
pdicati ⁊ dr̄ ũbũ/tãq pars affirmatiõis.
Et apud grãmaticos nomẽ dr̄ bonꝰ.
Qrcũqz uõ ãnexũ ħt ẽ ũbũ dicit'.
Itẽ ista qnqz que sequitur nihil diffe-
rũt ĩ terse. Uz enũtiatio: ppositio que-
stio siue tẽtatio ul' piectũ: ĩstantia:
cõclusio. Quãdo .n. simplr demõstro
q aĩa ẽ imortalis: enũtiatio dr̄: Quãdo
aũt sumit' tãq pars sillogismi tũc

ꝑpositio dr̄. Qñ uõ qs ĩstat ad ꝑpositioẽ
dicẽs. vnde hoc cõstat q̄ aĩa sit ĩmõ
tal: hoc dr̄ ĩstãtia. Qñ ꝫtē ĩtẽdimus
ĩquestionẽ: vtrūq; ig̃ aĩa ĩmõtal' ē: dr̄
ꝑiectū siue tẽtatio. Qd' aūt cõpactū
ē ex ꝑpositioẽ dr̄ cõclusio. vt aĩa
sp̄ mobil' ē. Qd' sp̄ ē mobile ĩmõtale
ēst: ex his ꝑpositioĩbꝫ elicit' q̄ seq̄t:
idest cõclusio. hoc ē aĩa ig̃ ē ĩmortal'.
Propositio ē oro̅ enūtiatiua alicuius
ab aliquo: qd' ē negatio: vt socrates
nõ ridet. vl' alicuius de aliq̄ qd' ē
affirmatio. vt socrates ridet. Ter
minus ē ĩ quẽ resoluit' ꝑpositio.
Syllogismꝰ ē oro̅ ĩqua q̄busdā posi
tis ⁊ cõcessis: aliud ex necessitate se
quit': ꝑ ea que posita st̄. Ex ꝑpositis
.n. ꝑpositioĩbꝫ vt diximꝰ seq̄t' cõclusio:
que exterius nulla alia essentia
ĩdiget. Tentatio ul' ꝑiectū ē cõtẽ
platio quedā ĩtendẽs. vl' ĩ electionẽ

vl' i fugā: idest i negatione ⁊ cōpo
sitionē ad cognoscendū ⁊ uidēdū. per
cōctatio ē itrogatio discursiua: idest
latā regrēs respōsionē. Differt uō
itrogatiua orō: a pcōctatiua: qm̄
ad illā seqt̄ breuis respōsio: ⁊ p pa
uca ūba. Disputatiuus character
dr̄ q cōstat ex itrogatiōe ⁊ respō
siōe. Instātia ē que ex pmissis i u
tit orōnē. Cōtradictio que [?] orōnē cōcludit
qr̄ uerā: cū uō cā demōstrat nihil
nocet ppositiōibꝫ. Assūptū ē qd
sumit: tāq pfessuz i pparatione ali
cuius. Heresis vl' electio ē opinio
mltorꝝ vnā cōueniētiū: ⁊ discordā
tiū cū cętis. Comunis opinio. ē que
ab oībꝫ admittit: sic q sol ē. Positio
ē presumptio pter oppinionē alioꝝ
de aliqua re i signi i philosophia. vl'
extranea opinio. vt simo parme
nidis: q vnū ens posuit. vl' eracliti:

50

q̄ oīa moueret. Cōmune ē qđ ī multis
aīad ūtim⁹: vł' amłtis p̄dicat᷑. Cōmune
aūt quadrifariā dr̄. vł' q̄ ī ꝑtes diui
sū ē: vt t̄ra sorte diuisa. vł' qđ ī diui
sū possidet᷑: ī vsu cōmuni: nō aūt simł'.
vt unicus s̄uus / a vnicus equus / duoꝝ
dnōꝝ. Interdū .n. huius / īterdū illius
ꝑpiū exeq̄t᷑. vł' ī ꝑcapione ꝑp̄ū factū.
In cōmune aūt remissū. vt locus ī
theatro vł' ī balneo. vł' qđ' diuisum.
a ī cōmunē oīum ītellectū emittit᷑.
vt uox p̄ecois. s̄m huc modū sumi
tur necessario ī vniuocis a equiuocis.
quoꝝ nomē cōmune s̄m idē. primū
essentialit᷑ īest alicui / a nō ꝑ accidēs.
vt rationale homini. vniūsale ē qđ'
multa sigt̄. vt homo: animal. sbantia.
Accidēs ē qđ' pōt adesse / a abbesse.
vt homini egrotare: ac sanū esse.
Agē idest. ποιειν dicim⁹ ī artib; fac
ticiis. ī qb; ꝑstat qđ fit: ut ī achitec

tura ⁊ similib;. Prestat .n. lectica po
stq̃ facta ē. facere aũt idest. πρᾶττειν
dicit̃ ĩ qb; nõ pstat opus post cõsuma
tionẽ: sic ĩ conceṫu ⁊ saltatioẽ. Cõte
plari dicim̃ cogitare: de astris ratio
cinari: trã metiri ⁊ huiuscemodi.
Intellectũ oꝛo vera sꝫ duplicẽ demõ
strat. Hic .n. qĩ p quandã ĩtẽtionẽ.
õnino cõiũctũ ⁊ cõpactũ explanãs
qd̃ sensui videt̃. Simplex ĩuestigati
one ĩgenij nitit̃ demõstrare variũ
⁊ mltiplex. Vt hõ cũ sit simplex: in
tellectu ipõ cogitat vt duplex: ex
aĩa silicet ⁊ cõpoꝛe cõposit᷒. Hic aũt
refoꝛmationẽ ĩtellectus assequit̃ sm
cõpositionẽ sensus ⁊ fantasie: cõpo
nens ⁊ pꝛobãs ex his que st̃: ea que
nullo modo st̃. Huiuscemodi st̃ hyp
pocẽtauroꝝ: ⁊ sirenaꝝ: ⁊ tragetaphoꝝ
fabulose foꝛmatioẽs. Singuloꝝ .n.
ptes accipiens: ⁊ ex ptib; aliud qd cõ-

51

ponēs facile ⁊ licētiose / que ī s̄ba nūq̄ uisa sū̄: ꝫ in ītellectu ⁊ ratoīb₉ formauit. Deīde et matialib₉: cōformat⁹ idola fecit. hec aūt dr̄ temuis ītelligētia:

vl' ītellect⁹

De vnitate.

Unitas fit miltifaria. vl' p cōpositioēꝫ ⁊ quādā cōmixtione: vt ex diūsa farina fit panis: vl' p quādā cōglutinationē: vt ī ere ⁊ plūbo: vl' p quādā armoniā: vt ī lapidib₉ ⁊ lignis: vl' p quādā cōfusioēꝫ: vt ī liqualib₉ ⁊ metallicis. Liqūlib₉ qdē: vt cera ⁊ pice atqꝫ eius modi. Metallicis. vt auro argēto ⁊ similib₉. vl' p quādā cōmixtionē ⁊ tēpatiam. vt ī humectis: quēadmodū vinū ⁊ aqua: vinū ⁊ mel. Vnitas nō pcōpositionē ē cōuenientia mutua ptium. absqꝫ īteritu ul' t'mino. vt uidere ē ī aīa ⁊ cōpore. q̄ vnitatē nō nulli tempātiā vocant. vl' cōunitatē ⁊ symphoniā. At vo crasis nomē ī mi-

sterio christi plurimi scõꝝ nõ admiscẽ:
vnitatẽ aũt s̄m cõpositionẽ omẽs. Eadẽ
nõ ẽ vnitas: que s̄m hypostasin ⁊ s̄m
cõpositonẽ fit. Sedm̄ hypostasin. n. ẽ res
cõstans ex diuersis naturis. Itẽ s̄m
hypostasin vnitas ẽ que fit ex duab;
reb; ĩ vna p̄sona. Itẽ s̄m hypostasin
vnitas ẽ natura cõcurrẽs cũ altra hy-
postasi. Crasis nõ dr̃ corpoꝝ apposito
cũ cõmixtis qualitatib;. Itẽ crasis
ẽ cõiũctio corpoꝝ mutuo cõmiscẽtiũ
qualitates p̄p̄ias. Itẽ crasis ẽ sbãꝝ.
diũsaꝝ mutua cõuenientia: cũ qua-
litatib; eaꝝ cõcurrẽtib;: ⁊ vnitas ꝑ
appositionẽ assimilis illi que fit per
harmoniã. Dicit̃ ⁊ vnitas p̄sonal'
Qñ aliqs ĩdutus alterius p̄sonam
ĩmitat̃ eius s̄mones ⁊ fingit. Itẽ
vnitas affecta ⁊ respetiua. vt amic⁹
ad amicũ. Nestorius aũt ⁊ alias
excogitauit vnitates: vȝ s̄m eadẽ

52

dignitatē: honorificētia: volūtatē: cō
placētia: & cognominitatē. Sciēdū uō
ē: q̄ ī vnitate sīm hypostasin sīt ītellec
tualia: vniūt̄. n. hic q̄ ea possīt suscipe.
simīl. tā q̄ corruptibilia cū illis manēs tn̄ in
cōfusa. ī corruptibilia: & īmutabilia:
tā q̄ assidētia & īherētia. huiuscemo
di. n. nature sīt ītellectualia:—

G · Epilogus omnium āte dictorꝫ:—

Enς diuidit̄ ī spēς: & gen' sup
stat spēς sb̄ sīt. Impossibile ē ita spēς
nō habē supa se gen'. Sic īpossibile
ē patrē nō habere filiū. & filiū pa
trē. Genus nomē hr̄ pris: spēς filij.
Qñ q̄dē gen' diuisū ē ī spēς necesse
ē spēς idem nomē, eadē q̄ue generis
diffinitionē habē. Gen' uō nō omnino
sīt diffinitionē spēꝫ: neqꝫ spēς mu
tuā diffinitionē ītse. Commune no
mē oīum que sīt ēē d̄r. Enς. n. ē res
ꝑpria habēs bēsentiā: neqꝫ altero egēs

ut sit. sic corp⁹. Itē ens ē res que ī se
nō hʒt essentiā: sʒ ī altero vt color. Ens
diuidit' ī sbam ꝛ accidēs. Substātia
ē res p se suā habēs essentiā: neqȝ ab
altero recipiēs aut dependēs. vt cōps.
Accidens ē res nō ī se sʒ ī alto suā hñs
essentiā. vt color neqȝ. n. ē corps ī colore.
sʒ color ī cōpore: neqȝ dr cōpus coloris:
sʒ color corpoꝛis. Substātia nō mutatur
accidēs mutat'. Corps. n. nō mutat'
color mutat'. Neqȝ igr sba neqȝ acci
dens pfectā sumut diffinitionē entis.
Sʒ ptem sba ptem subscripit accidēs: quare
neqȝ ens ē gen': neqȝ sba ꝛ accidēs spēs.
Gen' generalissimū ē pmū genus:
qd gen' cū sit nullo mō ē spēs: cū supa
se nullū aliud gen' habeat. Spēs spe
cialissima ē vltima spēs. que spēs cū
sit nullo pacto ē gen'. neqȝ. n. ifra se
hʒt alias spēs. Que īter gen' genera
lissimū ꝛ spēm specialissimā īcurūt.

53

alternatim genera ⁊ spēs dnr: qa
⁊ gens supius: ⁊ spēs hnt īferius.
Mutua genera ⁊ spēs sꝫ. Cōstitu-
tiue ⁊ sbales nales qꝫ differētie ⁊
qualitates sꝫ. he. n. cōstituūt spēs spe-
cialissimas. ⁊ ex genē differētiis qꝫ
fiūt spēs specialissime: que sub sꝫ. sup
suscipiūt oīa eoꝝ que sbstant: Que
nō sup stāt nō accipiūt oīa eoꝝ q
sbsꝫ. Patres nr̄i uocauerūt spēm
spalissimā sbam naturā ⁊ forma. Que
nō essent ex spēbus spalissimis diui-
sa sbstaretqꝫ ī diuidua psōnas. hy-
postales. Genus vnū ē: ⁊ omi generis
respitiūt due spēs opposite. vt gens
sba. Hec diuidit ī corps ⁊ ī corpore-
ū. Dicūt qꝫ he spēs p oppositionem
diuise. Non nulli nō scoli dixerūt.
pma sbam particulare: hypostasin.
Sedam sbam cōmunē spēm specia-
lissimā: vl̄ naturā. Tertiā subam.

magis generalē: genus generalissi-
mā uocauit. Nos aūt hos secūt co
gūt dicē ī scā trinitate: quatuor sbas:
tres pticulares & unā commune. Qm̄
ī eadem nā videt res: & oppositū
ipsius: hec accidētia dnr. ut ī nā
hois albedo & nigredo ceruleus
oculos: & niger oculos: lōgus & curtus
infirmitas & sanitas. & cetā huiusce
modi. Cū nō videmus rem. & eius op
positū minime repimus hec dicimus
nale. ut rationale ī hoie repit: ir
rationale nō nūq̄ ē ī hoie. Natu
rale dicimus sbale idioma & ppetate: l' ernale
accidens nō asbale idioma. Natura
lia idiomata cōsbantialia dnr. Que
nō sbst idiomata hec ē accidētia
nocamus: qr signa & notas quasdā.
Natura a natura differt. & spēs a spē.
Sedz nō accidētia hypostasis differt
ab hypostasi eiusdem spei & sbae.

54

vt homo differt ab equo p rationale
et irrationale. Que naturalis differentie.
petrus a paulo differt secundum quod hic caluus
ille capillatus est. Ecce caluus et capillatus
accidentia sunt. Ens diuidit in substantiam et accidens.
Substantia est genus generalissimum: et diui
dit in corpus et incorporeum. animatum insensibi
le et non stabile: et viues plante. Sensibile
in rationale et irrationale. Rationale im
mortale et non mortale: quod homo est. atque
intercurrunt: inter substantiam et hominem dicantur alter
natim genera et species. Et hec sunt essentia
les naturalesque diuisiones. et consubstantiales.
ac specifice differentie qualitatesque.
Que quidem diuidunt que super stant. Consti
tuunt non que sub sunt. Specifice autem quam con
stituunt species specialissimas. Homo est species.
specialissima. et diuiditur in petrum paulum
joannem et reliquos homines. Petrus paulus
et joannes. ac reliqui homines hypostases: per
sone et indiuidua dicuntur. Substantia est res per se existens

In sba ē accidēs Substātia idest οὐσία
dr. ἀπὸ τοῦ εἶναι idest ab eo qꝫ sit. Ac-
cidens idest συμβεβηκὸς dr. ἀπὸ τοῦ
συμβαίνειν idest ab eo qꝫ accidat: ⁊
ĩterdũ sit: ĩtdũ nõ sit: habetqꝫ cõtra-
riũ. Natura ē pncipiũ cuiꝰ cuiqꝫ rei.
⁊ pncipiũ motꝰ ⁊ qetis. Ut tra mouet
cũ pullulat. Qescit qꝫ ex loco ĩ lo-
cũ nõ mutat. Principiũ ig motus
ē causa quietis: ſm quã nata ē mo-
ueri: ⁊ qescẽ essentialit φύσις idest
nã dr παρὰ τὸ πεφυκέναι idest
a nascẽdo: ĩnuitqꝫ sbam. Nã sba ipa
causa ē motus ⁊ qetis eius. Idē ē ig
sba ⁊ nã. Forma ē cũ essentialibꝫ diffe-
rentiis formata ⁊ specificata sba: que
sigt spēm spēalissimã. Ut sba formata
sb corpe ãiato: ⁊ sensibili pficit ãial. Itē
petrus accipiēs rationale ⁊ mortale p-
ficit spēm hoĩs. que ē spēs spēalissima.
Forma itaqꝫ dicit qũ sba formata. Idipꝫ

n̄o ē sba nā et forma. Einsdē sbe nature
spēi ⁊ forme sᵗ īdiuidua: que sᵗ sb eadē
spē spēalissīa. Diuīsa sba nā ⁊ spē sᵗ:
spēs spetialissīe / ⁊ ī diuidua que sᵗ sb
varia spē. Homogenea sᵗ. que sᵗ eiusdē
gene℞. Heterogenea: que sᵗ diuisigene℞
Impossibile nāliter ē: ex duab℞ natur℞
fieri vnā cōpositā /. hypostasis nomē grē
q℞ simplr̄ sigt essentiā: hoc ē sbam: q̄nq℞
suā ppām essentiā. hoc ē īdiuiduum.
Vt petru℞ paulū. Sci n̄o p̄re℞. hypostasin
īdiuiduū ⁊ psonā idē esse dixerūt.
hypostasis ē que ex sba ⁊ accidētib℞
⁊ ppetate sua sbsistit: differtq℞ nūo.
Neq℞ .n. petrus ⁊ paulᵘˢ vnūs ꝫ duo sᵗ.
Dicitᵘʳ n̄o hypostasis ab. hoc
ē a sbstando. Vnū dr̄ ī vna nā. vnus
aūt ī vnā hypostasi. vt petrus ⁊ paulᵘˢ
vnᵘˢ n̄o dr̄ ꝫ duo: q̄nq℞dē diuīsa ē hypo-
stasis ambo℞. Vnū n̄o dn̄r: q̄nq℞dē vnᵘˢ
nature sᵗ. Aliud itē dr̄: qᵈ ē diuerse

nature. Alius qe diuerse hypostasis.
Na no qmus dicere aliud e petrus aliud
paulus. qm vnu st sm natura. Dicim9
aut alius e petrus: alius paulus: qm
no vnus ho e s3 duo. Enhypostaton
aliqn qde ens sigt: ali qn no idiuiduu.
Prope uo enhypostato: e spes spalissia:
cu p se no videat: s3 solu i hypostasib3.
vl qd cu alia differetia: sm sbam i to
tius alicuius generatione copoit. vt
ho ex aia a copoze. Neq3 .n. aia dr hy
postasis neq3 corp9: s3 enhypostata.
Qm nuq pfuit alter alti: aut alter fuit
ex altero: ex utrisq3 vo pfectu hyposta
sis e vtrorq3. vn a caro christi no dr pro
pe hypostasis: s3 enhypostato: qm nuq
pse fuit: s3 i hypostasi verbi: a ipam
sp habuit habet q3 hypostasin. An hy
postato sigt qnq3 no ens: qnq3 uo accides:~

Finiut τα λογικὰ damasceni:~

Iste e monastij sci Georgij maioris signat. n. 6.66.

Communicatio et differentia Generis et proprii

Communia generis et accidentis proprii
quod utraque sequitur species et predicatur de eis:
quoniam eque predicatur de quibus predicatur: quoniam uni-
voce predicatur. Differentia vero generis et
proprii: quoniam genus est natura prius: quoniam genus
de pluribus speciebus predicatur: proprium vero de
uno. Quoniam proprium convertitur cum specie, non autem
genus. quoniam proprium soli speciei inest genus autem
non soli

prius

S Ancti Georgij Maioris Venetiarum
est liber iste / n 666.

c. I membr. + cc. 60 esattamente enumerate
di cui le cc. 57-60 sono bianche + c. I'
membr. bianca.
26. VI - 1964 MAB

S. Camaldul. erimi. Inscrip. Cat.

Io 13

De Ente, Substantia. et Accidente:~

Ens, comune nomen est omnium que sunt. Dividitur quidem in substantiam et accidens. Substantia res est que per se stat: nec eget altero ad sui existentiam. Difinitur et aliter: Substantia est quod in se ipso existens: quod in altero esse non potest. Accidens est quod in se ipso nullo modo esse potest: Sed eget altero in quo stet. est igitur substantia subiectum quoddam et quasi materia rerum. Accidens vero quod in ipsa substantia est. Ut exempli gratia corpus est color. Neque enim est corpus in colore: sed color in corpore. Est igitur corpus substantia: color accidens.